

Den Europæiske Unions Tidende

C 10

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

14. januar 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2006/C 10/01	Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2005 i sag C-293/02, Jersey Produce Marketing Organisation Ltd mod States of Jersey m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Royal Court of Jersey) (Ordning om udførsel af kartofler fra Jersey til Det Forenede Kongerige — tiltrædelsesakten af 1972 — protokol nr. 3 om Kanaløerne og øen Man — forordning nr. 706/73 — artikel 23 EF, 25 EF og 29 EF — afgifter med tilsvarende virkning som told — foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative restriktioner)	1
2006/C 10/02	Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2005 i sag C-307/03, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EUGFL — regnskabsafslutning — beslutning nr. 2003/364/EF — markafgrøder — kontrol på stedet — tilbagesøgning af støtte udbetalt for arealer, som er udelukket fra fællesskabsfinansiering — urigtige erklæringer)	2
2006/C 10/03	Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2005 i sag C-432/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — artikel 28 EF og 30 EF — direktiv 89/106/EØF — beslutning nr. 3052/95/EF — national godkendelsesprocedure — manglende hensyntagen til godkendelsesattester udstedt i en anden medlemsstat — byggevarer)	2
2006/C 10/04	Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2005 i sag C-443/03, Götz Leffler mod Berlin Chemie AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden) (Retligt samarbejde i civile sager — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — manglende oversættelse af dokumentet — retlige virkninger)	2
2006/C 10/05	Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2005 i sag C-29/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrudssøgsmål — artikel 8, artikel 11, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, i direktiv 92/50/EØF — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — kontrakt om bortskaffelse af affald — ingen afholdelse af udbud)	3
2006/C 10/06	Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2005 i sag C-197/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak — forskellig beskatning af cigaretter og tobaksruller »West Single Packs«)	3

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 10/07	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. november 2005 i sag C-316/04, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven) (Tilladelse til markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og biocider — direktiv 91/414/EØF — artikel 8 — direktiv 98/8/EF — artikel 16 — medlemsstaternes kompetence i overgangsperioden)	4
2006/C 10/08	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2005 i sag C-385/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — direktiv 2001/16/EF — transeuropæiske net — interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	4
2006/C 10/09	Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 15. september 2005 i sag C-112/04 P, Marlines SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (efter ændring nu artikel 81, stk. 1, EF) — konkurrence — aftaler — aftaler mellem virksomheder — bevis for en virksomheds deltagelse i virksomhedsmøder med et konkurrencebegrænsende formål)	5
2006/C 10/10	Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 6. oktober 2005 i sag C-328/04, straffesag mod Attila Vajnai (Præjudiciel forelæggelse — fortolkning af princippet om forbud mod forskelsbehandling — national bestemmelse, der indeholder et strafsanktioneret forbud mod fremvisning af et emblem i form af en femtakket rød stjerne i en større offentlighed — Domstolen savner kompetence)	5
2006/C 10/11	Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 16. september 2005 i sag C-342/04 P, Jürgen Schmoldt m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — byggevarer — harmoniserede tekniske forskrifter og standarder — standarder vedrørende isolationsmaterialer)	5
2006/C 10/12	Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 13. oktober 2005 i sag C-2/05 SA, Names BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber)	6
2006/C 10/13	Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 13. oktober 2005 i sag C-3/05 SA, Republiken Kasakhstans statistiske kontor mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber)	6
2006/C 10/14	Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 13. oktober 2005 i sag C-4/05 SA, Alt Ylmy — Ömüncilik Paydarlar Jemgyyeti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber)	7
2006/C 10/15	Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 6. oktober 2005 i sag C-256/05, Telekom Austria AG, tidligere Post & Telekom Austria AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Telekom-Control-Kommission) (Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — forelæggelse for Domstolen — elektronisk kommunikation — net og tjenester — fælles rammebestemmelser — markedet for transittjenester)	7
2006/C 10/16	Sag C-368/05 P: Appel iværksat den 5. oktober 2005 af Polyelectrolyte Producers Group til prøvelse af kendelse afsagt den 22. juli 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	7
2006/C 10/17	Sag C-371/05: Sag anlagt den 7. oktober 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 10/18	Sag C-376/05 og C-377/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. juli 2005 af Bundesgerichtshof i sagen A. Brünsteiner GmbH (sag C-376/05) og Autohaus Hilgert GmbH (sag C-377/05) mod Bayerische Motorwerke AG	8
2006/C 10/19	Sag C-380/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. april 2005 af Consiglio di Stato i sagen Centro Europa 7 s.r.l. mod Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, samt Direzione Generale Autorizzazioni og Concessioni del Ministero delle Comunicazioni	9
2006/C 10/20	Sag C-381/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 13. oktober 2005 af Cour d'appel de Bruxelles i sagen De Landtsheer Emmanuel SA mod Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, forkortet CIVC og Veuve Clicquot Ponsardin SA	10
2006/C 10/21	Sag C-383/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. oktober 2005 af Cour de cassation de Belgique i sagen Raffaele Talotta mod État belge	11
2006/C 10/22	Sag C-386/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. september 2005 af Oberster Gerichtshof i sagen Color Drack GmbH mod Lexx International Vertriebs GmbH.....	11
2006/C 10/23	Sag C-389/05: Sag anlagt den 27. oktober 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	12
2006/C 10/24	Sag C-391/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. august 2005 af Finanzgericht Hamburg i sagen Jan de Nul N.V. mod Hauptzollamt Oldenburg	12
2006/C 10/25	Sag C-392/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. juni 2005 af Symvoulio tis Epikratias i sagen Symvoulio tis Epikratias mod Økonomiministeret	13
2006/C 10/26	Sag C-393/05: Sag anlagt den 4. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	13
2006/C 10/27	Sag C-395/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. oktober 2005 af Tribunale di Viterbo i straffesagen mod Antonello D'Antonio m.fl.	14
2006/C 10/28	Sag C-397/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. oktober 2005 af Tribunale di Palermo i straffesagen Maria Grazia Di Maggio og Salvatore Buccola	14
2006/C 10/29	Sag C-403/05: Sag anlagt den 17. november 2005 af Europa-Parlamentet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	14
2006/C 10/30	Sag C-404/05: Sag anlagt den 17. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	15
2006/C 10/31	Sag C-409/05: Sag anlagt den 21. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	16
2006/C 10/32	Sag C-414/05: Sag anlagt den 23. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	16
2006/C 10/33	Sag C-416/05: Sag anlagt den 24. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 10/34	Sag C-417/05 P: Appel iværksat den 24. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-272/03, M.D. Fernández Gómez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
2006/C 10/35	Sag C-424/05 P: Appel iværksat den 29. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-72/04, S. Hosman-Chevalier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	18
	RETEN I FØRSTE INSTANS	
2006/C 10/36	Appelafdelingen	19
2006/C 10/37	Sag T-154/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. november 2005 — Biofarma mod KHIM (»EF-varemærker — indsigelsessag — ældre nationale ordmærker ARTEX — ansøgning om ALREX som EF-ordmærke — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)	19
2006/C 10/38	Sag T-275/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. november 2005 — Focus Magazin Verlag mod KHIM (»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om Hi-FOCuS som EF-ordmærke — det ældre nationale ordmærke FOCUS — rækkevidden af appelkammerets prøvelse — bedømmelse af oplysninger fremlagt for appelkammeret«)	19
2006/C 10/39	Sag T-145/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. november 2005 — Righini mod Kommissionen (»Tjenestemænd — midlertidigt ansatte — indplacering i lønklasse og på løntrin — indplacering i højere lønklasse inden for stillingsgruppen«)	20
2006/C 10/40	Sag T-28/02: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. oktober 2005 — First Data m.fl. mod Kommissionen (»Konkurrence — artikel 81 EF — Visa-kortsystemet — reglen om »ingen hvervning uden kortudstedelse« — negativattest — reglen ophævet under sagens behandling — retlig interesse i søgsmål — stillingtagen til sagen uforholdent«)	20
2006/C 10/41	Sag T-124/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. oktober 2005 — Ouariachi mod Kommissionen (»Erstatningssøgsmål — Fællesskabets ansvar uden for kontrakt — skade forvoldt af en ansat ved udøvelsen af sit hverv — mangel på årsagsforbindelse«)	21
2006/C 10/42	Sag T-89/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. oktober 2005 — GAEC Salat mod Kommissionen (»Passivitetssøgsmål — klage vedrørende den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Salers« — forordning (EF) nr. 828/2003 — Kommissionens stillingtagen — åbenbart afvisningsgrundlag«)	21
2006/C 10/43	Sag T-374/05: Sag anlagt den 6. oktober 2005 — Schierhorst mod Kommissionen	21
2006/C 10/44	Sag T-377/05: Sag anlagt den 5. oktober 2005 — Seegmuller mod Kommissionen	22
2006/C 10/45	Sag T-378/05: Sag anlagt den 7. oktober 2005 — Marengo mod Kommissionen	22
2006/C 10/46	Sag T-379/05: Sag anlagt den 14. oktober 2005 — Zuffa mod KHIM	23
2006/C 10/47	Sag T-380/05: Sag anlagt den 10. oktober 2005 — Buendía Sierra mod Kommissionen	24
2006/C 10/48	Sag T-381/05: Sag anlagt den 10. oktober 2005 — Di Bucci mod Kommissionen	24
2006/C 10/49	Sag T-386/05: Sag anlagt den 10. oktober 2005 — Wilms mod Kommissionen	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 10/50	Sag T-387/05: Sag anlagt den 13. oktober 2005 — Chatziioannidou mod Kommissionen	25
2006/C 10/51	Sag T-388/05: Sag anlagt den 20. oktober 2005 — Grünheid mod Kommissionen	26
2006/C 10/52	Sag T-389/05: Sag anlagt den 20. oktober 2005 S Eistrup/Parlement	26
2006/C 10/53	Sag T-393/05: Sag anlagt den 17. oktober 2005 — Pickering mod Kommissionen	27
2006/C 10/54	Sag T-394/05: Sag anlagt den 17. oktober 2005 — Valero Jordana mod Kommissionen	27
2006/C 10/55	Sag T-398/05: Sag anlagt den 7. november 2005 — Tesoka mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene	28
2006/C 10/56	Sag T-399/05: Sag anlagt den 21. oktober 2005 — Wils mod Europa-Parlamentet	28
2006/C 10/57	Sag T-403/05: Sag anlagt den 15. november 2005 — MyTravel mod Kommissionen	29
2006/C 10/58	Sag T-406/05: Sag anlagt den 9. november 2005 — Alessandro Cavallaro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
2006/C 10/59	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 330 af 24.12.2005	31

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 8. november 2005

i sag C-293/02, Jersey Produce Marketing Organisation Ltd mod States of Jersey m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Royal Court of Jersey) ⁽¹⁾

(Ordning om udførsel af kartofler fra Jersey til Det Forenede Kongerige — tiltrædelsesakten af 1972 — protokol nr. 3 om Kanaløerne og øen Man — forordning nr. 706/73 — artikel 23 EF, 25 EF og 29 EF — afgifter med tilsvarende virkning som told — foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative restriktioner)

(2006/C 10/01)

(Processprog: engelsk)

I sag C-293/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Royal Court of Jersey (Kanaløerne) ved afgørelse af 5. august 2002, indgået til Domstolen den 13. august 2002, i sagen Jersey Produce Marketing Organisation Ltd mod States of Jersey, Jersey Potato Export Marketing Board, procesdeltagere: Top Produce Ltd, Fairview Farm Ltd, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene C.W.A. Timmermans, A. Rosas og J. Malenovský, samt dommerne J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric (refererende dommer), S. von Bahr, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Klučka og U. Lohmus; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 8. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Bestemmelserne i artikel 29 EF, sammenholdt med artikel 1 i protokol nr. 3 om Kanaløerne og øen Man, der er indeholdt som bilag til akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne, skal fortolkes således,

at disse bestemmelser er til hinder for en ordning som den i hovedsagen omhandlede, der

— dels, mod pålæggelse af sanktioner, forbyder producenterne på Jersey at eksportere eller tilbyde at eksportere deres kartofler til Det Forenede Kongeriges marked, medmindre de er registreret hos en organisation som Jersey Potato Export Marketing Board og har indgået en afsætningsaftale med denne, hvori bl.a. fastsættes de arealer, som kan tilsås med henblik på eksport af høstudbyttet, og angives navnene på de personer, som er godkendt til at aftage dette,

— dels, ligeledes mod pålæggelse af sanktioner, forbyder alle afsætningsorganisationer at foretage sådanne udførsler, medmindre de har indgået en administrativ aftale med samme organisation, hvori bl.a. angives navnene på de sælgere, som de er berettiget til at foretage indkøb hos.

2) Bestemmelserne i artikel 23 EF og 25 EF, sammenholdt med artikel 1 i protokol nr. 3, skal fortolkes således, at de er til hinder for en ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en organisation som Jersey Potato Export Marketing Board har beføjelse til at pålægge kartoffelproducenter på Jersey et bidrag, hvis størrelse fastsættes på grundlag af de mængder kartofler, som de pågældende har produceret, og som eksporteres til Det Forenede Kongerige.

3) Fællesskabsretten er til hinder for, at der under samme betingelser opkræves en afgift, hvis størrelse fastsættes af en sådan organisation på grundlag af det landbrugsareal, de pågældende anvender til dyrkning af kartofler, i det omfang indtægterne herfra anvendes til finansiering af aktiviteter, der udøves af denne organisation i strid med artikel 29 EF.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 12.10.2002.

DOMSTOLENS DOM**(Første Afdeling)****af 10. november 2005****i sag C-307/03, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(EUGFL — regnskabsafslutning — beslutning nr. 2003/364/EF — markafgrøder — kontrol på stedet — tilbagesøgning af støtte udbetalt for arealer, som er udelukket fra fællesskabsfinansiering — urigtige erklæringer)**

(2006/C 10/02)

(Processprog: italiensk)

I sag C-307/03, angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 18. juli 2003, Den Italienske Republik (befuldmægtigede: I.M. Braguglia og M. Fiorilli) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Cattabriga og L. Visaggio), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász og M. Ilesic; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær, R. Grass, den 10. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
2. Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 20.9.2003.

DOMSTOLENS DOM**(Første Afdeling)****af 10. november 2005****i sag C-432/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik ⁽¹⁾****(Traktatbrud — artikel 28 EF og 30 EF — direktiv 89/106/EØF — beslutning nr. 3052/95/EF — national godkendelsesprocedure — manglende hensyntagen til godkendelsesattester udstedt i en anden medlemsstat — byggevarer)**

(2006/C 10/03)

(Processprog: portugisisk)

I sag C-432/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 10. oktober 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Caeiros, som befuldmægtiget, mod Den Portugisiske Republik ved L. Fernandes, som befuldmægtiget, bistået af advogado N. Ruiz, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsfor-

manden, P. Jann, og dommerne K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts (refererende dommer) og E. Juhász; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 10. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF samt artikel 1 og artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet, idet den i medfør af artikel 17 i den portugisiske rammelov om bymæssigt byggeri, vedtaget ved lovdekret nr. 38/382 af 7. august 1951, underkaster polyethylenrør, der indføres fra andre medlemsstater, en godkendelsesprocedure uden at tage hensyn til godkendelsesattester, der er udstedt i disse andre medlemsstater, og idet den ikke har underrettet Kommissionen om denne foranstaltning.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 13.12.2003.

DOMSTOLENS DOM**(Store Afdeling)****af 8. november 2005****i sag C-443/03, Götz Leffler mod Berlin Chemie AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden) ⁽¹⁾****(Retligt samarbejde i civile sager — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — manglende oversættelse af dokumentet — retlige virkninger)**

(2006/C 10/04)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-443/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 68 EF og 234 EF, indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene), ved afgørelse af 17. oktober 2003, indgået til Domstolen den 20. oktober 2003, i sagen Götz Leffler mod Berlin Chemie AG, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas (refererende dommer) og J. Malenovský samt dommerne S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet og M. Ilesic; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 8. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager skal fortolkes således, at når et dokumentes adressat nægter at modtage dette med den begrundelse, at det ikke er affattet på et officielt sprog i modtagerstaten eller på et af afsenderstatens sprog, som adressaten forstår, har afsenderen mulighed for at afhjælpe dette ved at fremsende den ønskede oversættelse.
- 2) Artikel 8 i forordning nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at når et dokumentes adressat nægter at modtage dette med den begrundelse, at det ikke er affattet på et officielt sprog i modtagerstaten eller på et af afsenderstatens sprog, som adressaten forstår, kan denne situation afhjælpes ved fremsendelse hurtigst muligt af en oversættelse af dokumentet efter de fremgangsmåder, der er fastsat i forordningen.

For at løse problemerne vedrørende den måde, hvorpå afhjælpningen af den manglende oversættelse skal ske, hvilket ikke er reguleret i forordningen, således som denne er fortolket af Domstolen, tilkommer det den nationale ret at anvende sine nationale procesregler samtidig med, at den sikrer forordningens fulde virkning under overholdelse af dens formål.

(¹) EFT C 304 af 13.12.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 10. november 2005

i sag C-29/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (¹)

(Traktatbrudssøgsmål — artikel 8, artikel 11, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, i direktiv 92/50/EØF — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — kontrakt om bortskaffelse af affald — ingen afholdelse af udbud)

(2006/C 10/05)

(Processprog: tysk)

I sag C-29/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 28. januar 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K. Weidner) mod Republikken Østrig (befuldmægtiget: N. Fruhmann), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Schiemann (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts og M. Ilešič; generaladvokat: L.A.

Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 10. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, idet byen Mödling har indgået en kontrakt om bortskaffelse af affald, uden at de procedure- og offentliggørelsesregler, som er foreskrevet ved direktivets artikel 8, sammenholdt med artikel 11, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, er blevet overholdt.

- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 71 af 20.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 10. november 2005

i sag C-197/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (¹)

(Traktatbrud — forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak — forskellig beskatning af cigaretter og tobaksruller »West Single Packs«)

(2006/C 10/06)

(Processprog: tysk)

I sag C-197/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 30. april 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K. Gross) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: C.-D. Quasowski, A. Tiemann og U. Forsthoft), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts, E. Juhász, M. Ilešič og E. Levits (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionsssekretær M. Ferreira, den 10. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift og i henhold til artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne, idet den har anvendt afgiftssatsen for finskåren tobak til rulning af cigaretter på tobaksruller, der sælges under navnet »West Single Packs«.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 168 af 26.6.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 10. november 2005

i sag C-316/04, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie mod College voor de toelating van bestrijdingsmidler (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven) (¹)

(Tilladelse til markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og biocider — direktiv 91/414/EØF — artikel 8 — direktiv 98/8/EF — artikel 16 — medlemsstaternes kompetence i overgangsperioden)

(2006/C 10/07)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-316/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) ved afgørelse af 22. juli 2004, indgået til Domstolen den 26. juli 2004, i sagen Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie mod College voor de toelating van bestrijdingsmidleren, procesdeltagere 3M Nederland BV m.fl., har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, samt dommerne J. Makarczyk, R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 10. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter skal fortolkes således, at den ikke udgør en »standstillforpligtelse«. Det følger imidlertid af artikel 10, stk. 2, EF og artikel 249, stk. 3, EF, såvel som af direktiv 98/8, at medlemsstaterne i den overgangsperiode, der er fastsat i direktivets artikel 16, stk. 1, skal afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare.

2) Artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler skal fortolkes således, at såfremt en medlemsstat tillader, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktive stoffer, som ikke er opført i nævnte

direktivs bilag I, og som allerede var på markedet to år efter meddelelsen af direktivet, markedsføres på dens område, er den ikke forpligtet til at overholde bestemmelserne i samme direktivs artikel 4 eller artikel 8, stk. 3.

3) Artikel 16, stk. 1, i direktiv 98/8 har samme betydning som artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414.

4) Det tilkommer den forelæggende ret at bedømme, om den undersøgelse, der er fastsat i artikel 25d, stk. 2, i lov om bekæmpelsesmidler (Bestrijdingsmiddelenwet) af 1962, besidder alle kendetegnene for fornyet overvejelse i henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv 91/414.

5) Artikel 8, stk. 3, i direktiv 91/414 skal fortolkes således, at den kun indeholder bestemmelser om fremlæggelse af oplysninger før en fornyet overvejelse.

6) Det er ufornuddent at tage stilling til det første spørgsmål.

(¹) EUT C 239 af 25.9.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 10. november 2005

i sag C-385/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2001/16/EF — transeuropæiske net — interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2006/C 10/08)

(Processprog: engelsk)

I sag C-385/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 7. september 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: W. Wils) mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: C. White), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Schiemann, og dommerne K. Lenaerts og E. Levits (refererende dommer); generaladvokat L.A. Geelhoed; justitssekretær R. Grass, den 10. november 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF af 19. marts 2001 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 262 af 23.10.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Sjette Afdeling)

af 15. september 2005

i sag C-112/04 P, **Marlines SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** (¹)

(Appel — EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (efter ændring nu artikel 81, stk. 1, EF) — konkurrence — aftaler — aftaler mellem virksomheder — bevis for en virksomheds deltagelse i virksomhedsmøder med et konkurrencebegrænsende formål)

(2006/C 10/09)

(Processprog: græsk)

I sag C-112/04 P, angående en appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 3. marts 2004, af Marlines SA (befuldmægtigede: D. Papatheofanous og A. Anagnostou), den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: R. Lyal og T. Christoforou), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne A. La Pergola og J.-P. Puissochet (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 15. september 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Appellen forkastes, idet det er åbenbart, at den delvis er ugrundet, delvis ikke kan antages til realitetsbehandling.

2. Marlines SA betaler appelsagens omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 6. oktober 2005

i sag C-328/04, straffesag mod **Attila Vajnai** (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fortolkning af princippet om forbud mod forskelsbehandling — national bestemmelse, der indeholder et strafsanktioneret forbud mod fremvisning af et emblem i form af en femtakket rød stjerne i en større offentlighed — Domstolen savner kompetence)

(2006/C 10/10)

(Processprog: ungarsk)

I sag C-328/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Fővárosi Bíróság (Ungarn) ved afgørelse af 24. juni 2004, indgået til Domstolen den 28. juli 2004, i straffesagen mod Attila Vajnai har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne K. Schiemann (refererende dommer) og E. Juhász; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 6. oktober 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

De Europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare det spørgsmål, som Fővárosi Bíróság (Ungarn) har forelagt ved afgørelse af 24. juni 2004.

(¹) EUT C 23.10.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Femte Afdeling)

af 16. september 2005

i sag C-342/04 P, **Jürgen Schmoldt m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** (¹)

(Appel — byggevarer — harmoniserede tekniske forskrifter og standarder — standarder vedrørende isolationsmaterialer)

(2006/C 10/11)

(Processprog: tysk)

I sag C-342/04 P angående en appel i henhold til artikel 56 i statuten for Domstolen iværksat den 10. august 2004, Jürgen

Schmoldt, Dallgow-Döberitz (Tyskland), Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV, Berlin (Tyskland), Kaefer Isolier-technik GmbH & Co. KG, Bremen (Tyskland) (advokat: H.-P. Schneider) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: B. Schima, bistået af advokat A. Böhlke) har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne J. Makarczyk (refererende dommer) og P. Küris; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 16. september 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Jürgen Schmoldt, Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV og Kaefer Isolier-technik GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 262 af 23.10.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Tredje Afdeling)

af 13. oktober 2005

i sag C-2/05 SA, Names BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber)

(2006/C 10/12)

(Processprog: fransk)

I sag C-2/05 SA, angående en begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, indgivet den 28. januar 2005, Names BV, Hazerswoude-Rijndijk (Nederlandene) (ved advokat R. Nathan) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J.-F. Pasquier og E. Manhaeve), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer), A. La Pergola, J.-P. Puissochet og A. Ó Caoimh; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 13. oktober 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Tredje Afdeling)

af 13. oktober 2005

i sag C-3/05 SA, Republikken Kasakhstans statistiske kontor mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber)

(2006/C 10/13)

(Processprog: fransk)

I sag C-3/05 SA, angående en begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, indgivet den 28. januar 2005, Republikken Kasakhstans statistiske kontor, Almaty (Kasakhstan) (ved avocat R. Nathan) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J.-F. Pasquier og E. Manhaeve), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer), A. La Pergola, J.-P. Puissochet og A. Ó Caoimh; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 13. oktober 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

DOMSTOLENS KENDELSE**(Tredje Afdeling)****af 13. oktober 2005**

i sag C-4/05 SA, Alt Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber)

(2006/C 10/14)

(Processprog: fransk)

I sag C-4/05 SA, angående en begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg i fordringer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, indgivet den 9. marts 2005, Alt Ylmy — Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti, Ashgabat (Turkmenistan) (ved avocat R. Nathan) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J.-F. Pasquier og E. Manhaeve), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J. Malenovský (refererende dommer), A. La Pergola, J.-P. Puissochet og A. Ó Caoimh; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 13. oktober 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Hver part bærer sine omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005.

DOMSTOLENS KENDELSE**(Femte Afdeling)****af 6. oktober 2005**

i sag C-256/05, Telekom Austria AG, tidligere Post & Telekom Austria AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Telekom-Control-Kommission) ⁽¹⁾

(Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — forelæggelse for Domstolen — elektronisk kommunikation — net og tjenester — fælles rammebestemmelser — markedet for transittjenester)

(2006/C 10/15)

(Processprog: tysk)

I sag C-256/05, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Telekom-

Control-Kommission (Østrig), ved afgørelse af 13. juni 2005, indgået til Domstolen den 17. juni 2005, i sagen Telekom Austria AG, tidligere Post & Telekom Austria AG, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne P. Kūris (refererende dommer) og G. Arestis; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 6. oktober 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

De Europæiske Fællesskabers Domstol har åbenbart ikke kompetence til at besvare det af Telekom-Control-Kommission ved afgørelse af 13. juni 2005 forelagte spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 20.8.2005.

Appel iværksat den 5. oktober 2005 af Polyelectrolyte Producers Group til prøvelse af kendelse afsagt den 22. juli 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-368/05 P)

(2006/C 10/16)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. oktober 2005 iværksat appel af Polyelectrolyte Producers Group, Bruxelles (Belgien), ved avocats Koen Van Maldegem og Claudio Mereu, til prøvelse af kendelse afsagt den 22. juli 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Rettens kendelse afsagt den 22. juli 2005 i sag T-376/04 ophæves.
- Det søgsmål, som appellanten anlagde ved Retten i sag T-376/04, antages til realitetsbehandling.
- Der træffes afgørelse i sagen, eller subsidiært, sagen hjemvises til Retten.
- Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale begge sagers omkostninger.

Appellantanbringender og væsentligste argumenter:

Appellanten har gjort gældende, at Rettens kendelse, hvorved appellans søgsmål afvises, bør ophæves af følgende årsager:

- a) Begrundelsespligten, der påhviler Retten, er ved kendelsen tilsidesat.
- b) Retten har foretaget en urigtig retlig vurdering af sagens faktiske omstændigheder.
- c) Kendelsen tilsidesætter retten til en fuldstændig og effektiv retsbeskyttelse og retten til at blive hørt.

Sag anlagt den 7. oktober 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-371/05)

(2006/C 10/17)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. oktober 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved C. Cattabriga samt X. Lewis og L. Visaggio, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 92/50/EØF, og særligt dets artikel 11 og 15, stk. 2, idet Comune di Mantova direkte og uden den forudgående offentliggørelse af en egnet udbudsbekendtgørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende har betroet driften, vedligeholdelsen og udviklingen af sine egne it-tjenesteydelser til selskabet A.S.I. S.p.A.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

1. Som følge af en klage er Kommissionen blevet opmærksom på den aftale, der blev indgået den 2. december 1997, hvorved Comune di Mantova direkte og uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse har betroet driften, vedligeholdelsen og udviklingen af sine egne it-tjenesteydelser til et selskab, Azienda Servizi Informativi (»A.S.I.«) S.p.A., som kommunen selv er deltager i. Denne aftale gælder for 15 år indtil den 31. december 2012.
2. Kommissionen gør gældende, at Comune di Mantovas overladelse af it-tjenesteydelserne til selskabet A.S.I. S.p.A. udgør en offentlig tjenesteydelsesaftale, der er omfattet af Rådets

direktiv 92/50/EØF (¹) af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler. I den foreliggende sag var det derfor nødvendigt at afholde en udbudsprocedure i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser og særligt at foretage en offentliggørelse af en egnet udbudsbekendtgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i henhold til direktivets artikel 11 og 15, stk. 2.

3. Derudover har de italienske myndigheder ifølge sagsøgeren ikke truffet tilstrækkelige foranstaltninger til, at det kan gøres gældende, at den pågældende aftale i betragtning af det samlede juridiske forhold mellem Comune di Mantova og selskabet samt den virksomhed, som udføres af sidstnævnte, udgør en rent »intern« transaktion (eller *In House Providing*), der er undtaget fra anvendelsesområdet for fællesskabsdirektiverne vedrørende offentlige aftaler.

(¹) EFT L 209, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. juli 2005 af Bundesgerichtshof i sagen A. Brünsteiner GmbH (sag C-376/05) og Autohaus Hilgert GmbH (sag C-377/05) mod Bayerische Motorwerke AG

(Sag C-376/05 og C-377/05)

(2006/C 10/18)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 26. juli 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. oktober 2005, har Bundesgerichtshof i sagen A. Brünsteiner GmbH (sag C-376/05) og Autohaus Hilgert GmbH (sag C-377/05) mod Bayerische Motorwerke AG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 5, stk. 3, første punktum, første led i Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/95 (¹) af 28. juni 1995 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af salg- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer (forordning (EF) nr. 1475/95) fortolkes således, at nødvendigheden af at foretage en gennemgribende reorganisering af hele forhandlernet eller en del deraf og den deraf afhængige ret for leverandøren til at opsigte aftaler med forhandlere i sit forhandlernet med et års varsel også kan følge af, at dybtgående ændringer af det salgssystem, som leverandøren og hans forhandlere hidtil havde praktiseret, som var indrettet efter forordning (EF) nr. 1475/95 og

fritaget af denne forordning, blev nødvendige, da Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002⁽¹⁾ af 31. juli 2002 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motor-køretøjsbranchen (forordning (EF) nr. 1400/2002) trådte i kraft?

2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares benægtende:

Skal artikel 4 i forordning (EF) nr. 1400/2002 fortolkes således, at konkurrencebegrænsende aftaler i en motor-køretøjsforhandlerkontrakt, som efter denne forordning i sig selv udgør alvorlige begrænsninger (»sorte klausuler«), undtagelsesvis ikke ved udløbet af den etårige overgangsfrist efter forordningens artikel 10 den 30. september 2003 har ført til bortfald af fritagelsen for samtlige konkurrencebegrænsende aftaler i kontrakten fra forbuddet i artikel 81, stk. 1, EF, når denne kontrakt er blevet indgået, mens forordning (EF) nr. 1475/95 var gældende, er indrettet efter bestemmelserne i denne forordning og er blevet fritaget i henhold til denne forordning?

Gælder dette i hvert fald, når den ugyldighed af alle konkurrencebegrænsende kontraktbestemmelser, der følger af fællesskabsretten, i henhold til national ret har til følge, at hele forhandlerkontrakten er ugyldig?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 203, s. 30.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. april 2005 af Consiglio di Stato i sagen Centro Europa 7 s.r.l. mod Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, samt Direzione Generale Autorizzazioni og Concessioni del Ministero delle Comunicazioni

(Sag C-380/05)

(2006/C 10/19)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 19. april 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. oktober 2005, har Consiglio di Stato i sagen Centro Europa 7 s.r.l. mod Ministero delle Comunicazioni, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni samt Direzione Generale Autorizzazioni og Concessioni del Ministero delle Comunicazioni forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Skal artikel 10 EMRK, som der henvises til i artikel 6 EU, forstås således, at denne bestemmelse garanterer et alsidigt udbud af radio- og tv-programmer, hvilket indebærer, at

medlemsstaterne er forpligtet til at sikre et alsidigt udbud og en effektiv konkurrence på området, som hviler på bestemmelserne om antitrust, og som i lyset af den teknologiske udvikling sikrer netadgang og en mangfoldighed af operatører, uden at der er mulighed for lovligt at fastholde en duopolistisk markedsordning?

2) Kræver de bestemmelser i EF-traktaten, som garanterer den fri udveksling af tjenesteydelser og fri konkurrence, således som fortolket af Kommissionen i dens fortolkende meddelelse af 29. april 2000 om koncessioner i fællesskabsretten, at principperne for tildeling af koncessioner skal sikre en ikke-diskriminerende og ligelig behandling såvel som gennemsigtighed, forholdsmæssighed og iagttagelse af privates rettigheder? Er bestemmelserne i italiensk ret, nærmere betegnet artikel 3, stk. 7, i lov nr. 249/1997 og artikel 1, stk. 1, i lovdekret nr. 352 af 24.12.2003, som konverteret til lov nr. 112/2004 (Gasparri-loven), i strid med disse traktatfæstede bestemmelser og principper, for så vidt som det i disse bestemmelser accepteres, at selskaber, der overskrider antitrust-grænserne, fortsat driver virksomhed, hvilket har medført, at selskaber, der — som det sagsøgende selskab — har fået tildelt de relevante koncessioner i overensstemmelse med en forskriftsmæssig udbudskonkurrence, udelukkes fra markedet, da de ikke har kunnet drive den virksomhed, som koncessionen vedrører, fordi de ikke er blevet tildelt frekvenser (hvilket skyldes knappe og utilstrækkelige frekvenser, hvilket igen er en følge af, at de virksomheder, der råder over såkaldte overskudsnet, fortsat driver virksomhed)?

3) Følger det af artikel 17 i direktiv 2002/20/EF⁽¹⁾ (»tilladelsesdirektivet«), at direktivet havde direkte virkning i den nationale retsorden fra den 25. juli 2003, og at medlemsstater, der havde tildelt koncessioner til radio-/tv-spretningsvirksomhed (herunder retten til at installere net eller levere elektroniske kommunikationstjenester eller brugsretten til frekvenser) havde pligt til bringe disse koncessioner i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne? Skal denne pligt anses for at omfatte en pligt til faktisk at tildele de nødvendige frekvenser for at kunne udøve virksomheden?

4) Er artikel 9 i direktiv 2002/21/EF⁽²⁾ (»rammedirektivet«) og tilladelsesdirektivets artikel 5, som bestemmer, at tildelingsprocedurer skal være åbne, ikke-diskriminerende og transparente (artikel 5), og at de skal bygge på objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige kriterier (artikel 9) til hinder for en ordning med generelt samtykke som den, der er fastsat i national ret (artikel 23, stk. 5, i lov nr. 112/2004), som — idet der i loven er givet tilladelse til, at de såkaldte »overskydende net«, der ikke er udvalgt efter en udbudskonkurrence, fortsætter deres sendevirksomhed — har til virkning at påvirke andre virksomheders rettigheder i henhold til fællesskabsretten (artikel 17, stk. 2, i direktiv 2002/20/EF) (»tilladelsesdirektivet«) derved, at disse virksomheder bliver udelukket fra muligheden for at drive virksomhed, selvom de har vundet en udbudskonkurrence?

- 5) Havde medlemsstaterne i henhold til artikel 9 i direktiv 2002/21/EF («rammedirektivet»), artikel 5, stk. 2, andet afsnit, og artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/20/EF («tilladelsesdirektivet») samt artikel 4 i direktiv 2002/77/EF⁽³⁾ en pligt til i det mindste fra den 25. juli 2003 (jf. tilladelsesdirektivets artikel 17) at skride ind over for en situation, som den her foreliggende, hvor frekvenserne til brug for drift af radio-/tv-spredningsvirksomhed som den, der udføres (drift af anlæg, uden koncession eller tilladelse, der er bevilget efter en sammenligning af ansøgerne), rent faktisk er fuldt udnyttet, og som således indebærer, at denne virksomhed udføres uden nogen form for korrekt planlægning af udnyttelsen af æteren og uden, at der tilstræbes en øget mangfoldighed, hvilket desuden er i strid med de koncessioner, som medlemsstaten har tildelt efter en udbudskonkurrence?
- 6) Kunne og kan den undtagelse, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2002/20/EF («tilladelsesdirektivet») og artikel 4 i direktiv 2002/77/EF, kun påberåbes af medlemsstaten med henvisning til hensynet til en alsidig nyhedsformidling og for at sikre formålet om kulturel og sproglig mangfoldighed, og ikke med henvisning til og til fordel for de virksomheder, der driver net, som overskrider de grænser i antitrust-bestemmelserne, der allerede er fastsat i den nationale lovgivning?
- 7) Skal medlemsstaten for at kunne gøre brug af undtagelsen i artikel 5 i direktiv 2002/20/EF oplyse hvilket formål, der faktisk forfølges med den nationale undtagelsesbestemmelse?
- 8) Kan denne undtagelse udover det tilfælde, der vedrører koncessionshaveren for public service-TV (RAI i Italien) også finde anvendelse til fordel for private operatører, som ikke har vundet en udbudskonkurrence og på bekostning af virksomheder, der derimod i overensstemmelse med reglerne er blevet tildelt en koncession efter afholdelse af en udbudskonkurrence?
- 9) Skal de bestemmelser, der følger af fællesskabsretten i traktaten og afledt ret, der har til formål tillige at sikre en effektiv konkurrence (workable competition) bl.a. på området for radio-/tv-spredning, anses for at medføre en pligt for den nationale lovgiver til at afholde sig fra at forlænge den gamle analoge overgangsordning i forbindelse med overgangen til det digitale jordbaserede system, fordi det kun i tilfælde af analog afvikling (med den dertil knyttede overgang til digital radio-/tv-spredning) ville have været muligt at allokere frigivne frekvenser til forskellig brug, mens der i tilfælde af en simpel indledning af processen med henblik på overgang til et digitalt jordbaseret system, opstår en risiko for at forværre manglen på disponible frekvenser, hvilket skyldes, at den analoge og digitale radio-/tv-spredning foregår parallelt (simulcast)?
- 10) Sikres det hensyn til en alsidig nyhedsformidling og en effektiv konkurrence på området for radio-/tv-spredning, som er garanteret i fællesskabsretten, ved en national ordning, der — som den, der er fastsat i lov nr. 112/2004 — fastsætter en ny grænse på 20 % af ressourcerne i

forbindelse med et nyt og meget omfattende kriterium (det såkaldte SIC, der er fastsat i artikel 2, litra g), og artikel 15, stk. 1, i lov nr. 112/2004), og som også omfatter virksomhed, der ikke er relevant for alsidig nyhedsformidling, når »det relevante marked« i antitrust-bestemmelser normalt defineres ud fra en sondring mellem forskellige markeder på området for radio-/tv-spredning, idet der endog sondres mellem betalings-tv og ikke betalings-tv, der udsendes over æteren (jf. eksempelvis Kommissionens beslutning COMP/JV.37, BSKYB/KirchPayTV, forordning (EØF) nr. 4064/89, Merger Procedure 21/03/2000 og COMP/M.2876-NEWSCORP/TELEPIU', forordning (EØF) nr. 4064/89, Merger Procedure 2/4/2003)?

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽³⁾ EFT L 249 af 17.9.2002, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 13. oktober 2005 af Cour d'appel de Bruxelles i sagen De Landtsheer Emmanuel SA mod Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, forkortet CIVC og Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Sag C-381/05)

(2006/C 10/20)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 13. oktober 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. oktober 2005, har Cour d'appel de Bruxelles i sagen De Landtsheer Emmanuel SA mod Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, forkortet CIVC og Veuve Clicquot Ponsardin SA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Dækker definitionen af sammenlignende reklame de reklamer, hvori annoncøren udelukkende henviser til en varetype, således at det i givet fald kan antages, at en sådan reklame henviser til alle virksomheder, der udbyder denne varetype, og at enhver af disse virksomheder kan påstå at være blevet identificeret?
- 2) Med henblik på at afgøre, om der er et konkurrenceforhold mellem annoncøren og den virksomhed, der er henvist til i direktivets artikel 2a's forstand:
 - a. Skal det da antages, navnlig på grundlag af artikel 2a, sammenholdt med artikel 3a, litra b), at en konkurrent i denne bestemmelses forstand er enhver virksomhed, som reklamen gør det muligt at identificere, uanset de varer eller tjenesteydelser, virksomheden udbyder?

- b. Hvis ovenstående spørgsmål besvares benægtende, og andre betingelser skal være opfyldt, for at der er et konkurrenceforhold, skal der da tages hensyn til markedets aktuelle tilstand og de forbrugsvaner, der findes i Fællesskabet, eller skal der ligeledes tages hensyn til mulighederne for, at disse vaner udvikler sig?
- c. Skal undersøgelsen begrænses til den del af Fællesskabets område, hvor reklamerne spredes?
- d. Skal konkurrenceforholdet bedømmes under hensyn til de varetyper, der er genstand for sammenligningen, og til den måde, hvorpå disse varetyper generelt opfattes, eller skal der ved vurderingen af substitutionsgraden ligeledes tages hensyn til de særlige kendetegn ved den vare, som annoncøren ønsker at markedsføre i den omtvistede reklame, og til det billede, han ønsker at give heraf?
- e. Er de kriterier, der gør det muligt at fastslå, om der er et konkurrenceforhold i artikel 2, nr. 2a's forstand, identiske med de kriterier, der gør det muligt at efterprøve, om sammenligningen opfylder betingelsen i artikel 3a, litra b)?
- 3) Følger det af artikel 2, nr. 2a, i direktiv 84/450⁽¹⁾, sammenholdt med direktivets artikel 3a,
- a. at enhver sammenlignende reklame, der gør det muligt at identificere en varetype, er ulovlig, når angivelsen ikke gør det muligt at identificere en konkurrent eller de varer, han udbyder?
- b. at lovligheden af sammenligningen kun skal undersøges i lyset af andre nationale bestemmelser end dem, der gennemfører direktivets bestemmelser om sammenlignende reklame, hvilket kan føre til en dårligere beskyttelse af forbrugeren eller af virksomheder, der udbyder varetypen, set i forhold til den af annoncøren udbudte vare?
- 4) For det tilfælde, at det skal konkluderes, at der er tale om sammenlignende reklame i artikel 2, nr. 2a's forstand, skal det da udledes af direktivets artikel 3a, stk. 1, litra f), at enhver sammenligning, der for så vidt angår varer, der ikke har en oprindelsesbetegnelse, henviser til varer, der har en oprindelsesbetegnelse, er ulovlig?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 84/450/EØF af 10.9.1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (EFT L 250, s. 17), som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 97/55/EF af 6.10.1997 (EFT L 290, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. oktober 2005 af Cour de cassation de Belgique i sagen Raffaele Talotta mod État belge

(Sag C-383/05)

(2006/C 10/21)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 7. oktober 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. oktober 2005, har Cour de cassation de Belgique i sagen Raffaele Talotta mod État belge forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal EF-traktatens artikel 43 — tidligere artikel 52 — fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse i national lovgivning, der, som artikel 182 i kongelig anordning af 27. august 1993 til gennemførelse af artikel 342, stk. 2, i code des impôts sur les revenus 1992, fastsætter et minimumsbeskatningsgrundlag, som kun gælder for ikke-hjemmehørende personer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. september 2005 af Oberster Gerichtshof i sagen Color Drack GmbH mod Lexx International Vertriebs GmbH

(Sag C-386/05)

(2006/C 10/22)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 28. september 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. oktober 2005, har Oberster Gerichtshof i sagen Color Drack GmbH mod Lexx International Vertriebs GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal artikel 5, nr. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) fortolkes således, at en sælger, der har hjemsted på en medlemsstats område, og som efter aftale har leveret varer til sin køber, som har hjemsted på en anden medlemsstats område, på forskellige steder i denne anden medlemsstat, kan sagsøges af køberen vedrørende et kontraktligt krav, der angår samtlige (del-)leverancer ved retterne på et af disse (opfyldelses-)steder, i givet fald efter sagsøgerens valg?«

Sag anlagt den 27. oktober 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-389/05)

(2006/C 10/23)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. oktober 2005 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Bordes, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF, idet den forbeholder udøvelse af virksomhed med kunstig inseminering af kvæg for »insemineringscentre«, som er godkendt i Frankrig.
2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålgrundene og væsentligste argumenter:

Artikel 43 EF og 49 EF fastslår henholdsvis den frie etableringsret og den frie udveksling af tjenesteydelser. Artikel 46 bestemmer herudover, at bestemmelserne i disse artikler og de forholdsregler, der træffes i medfør heraf, ikke udelukker anvendelse af love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der indeholder særlige regler for fremmede statsborgere, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed. Den sidstnævnte bestemmelse er imidlertid ikke relevant i nærværende sag, idet Kommissionens klagepunkt ikke vedrører særlige regler for statsborgere i de øvrige medlemsstater, der ønsker at udøve virksomhed med kunstig inseminering i Frankrig, men retlig og faktisk umulighed for disse fællesskabsstatsborgeres vedkommende med hensyn til at få adgang til at udøve sådan virksomhed på grund af det monopol, som i Fran-

krig er tildelt »insemineringscentre« ved hjælp af bl.a. to bestemmelser i fransk lovgivning.

Kunstig inseminering er i Frankrig omfattet af et faktisk og retligt monopol til fordel for »insemineringscentre«, som indebærer, at erhvervsdrivende på området fra andre medlemsstater ikke har adgang til at udøve sådan virksomhed, det være sig i kraft af den frie etableringsret eller den frie udveksling af tjenesteydelser. De franske myndigheder har fremført nogle hensyn til den sundhedsmæssige sikkerhed, som efter deres opfattelse kan begrunde, at der vedtages eller opretholdes nationale bestemmelser, som er så restriktive, at de medfører en faktisk ophævelse af disse to i traktaten fastslåede friheder, mens Kommissionen bestrider gyldigheden af de fremførte begrundelser og er af den opfattelse, at disse restriktioner efter deres beskaffenhed under alle omstændigheder ikke står i forhold til det mål om sundhedsmæssig sikkerhed, som principalt påberåbes for at begrunde dem.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. august 2005 af Finanzgericht Hamburg i sagen Jan de Nul N.V. mod Hauptzollamt Oldenburg

(Sag C-391/05)

(2006/C 10/24)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 30. august 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 31. oktober 2005, har Finanzgericht Hamburg i sagen Jan de Nul N.V. mod Hauptzollamt Oldenburg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Hvorledes skal begrebet EF-farvande i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 1, litra c), første afsnit, i direktiv 92/81⁽¹⁾ forstås ved afgrænsningen over for begrebet indre vandveje i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 2, litra b), i direktiv 92/81?
- 2) Skal anvendelse af en sandsuger med lastrum (en såkaldt muddermaskine) i EF-farvande samlet set anses for sejlads i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 1, litra c), første afsnit, i direktiv 92/81, eller skal der sondres mellem de forskellige former for virksomhed under en anvendelse af fartøjet?

⁽¹⁾ EFT L 316, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. juni 2005 af Symvoulio tis Epikratias i sagen Symvoulio tis Epikratias mod Økonomiministeret

(Sag C-392/05)

(2006/C 10/25)

(Processprog: græsk)

Ved kendelse afsagt den 30. juni 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 31. oktober 2005, har Symvoulio tis Epikratias i sagen Symvoulio tis Epikratias mod Økonomiministeret forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er offentligt ansatte, officerer, befalingsmænd og soldater i de væbnede styrker, sikkerhedsstyrkerne og søværnet, som andre arbejdstagere, omfattet af bestemmelserne i artikel 6 i Rådets direktiv 83/183/EØF og kan tage »sædvanligt opholdssted« i et andet land, hvor de opholder sig mindst 185 dage pr. kalenderår for der at gøre tjeneste i en tidsbegrænset periode, eller som under udstationeringen i et andet land fortsat har deres sædvanlige opholdssted i Grækenland, uanset om de har overflyttet deres private og erhvervsmæssige forpligtelser til dette land?

Sag anlagt den 4. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-393/05)

(2006/C 10/26)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. november 2005 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Enrico Traversa og Gerald Braun, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF, idet den kræver, at private kontrolorganer inden for området for økologisk landbrug, som har hjemsted og er godkendt i en anden medlemsstat, opretholder et forretningssted eller en anden varig infrastruktur i Østrig, således at de kan udøve deres virksomhed dér.

2. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De østrigske myndigheder kræver, at ethvert kontrolorgan inden for området for økologisk landbrug, der har hjemsted og er godkendt i en anden medlemsstat, også har en filial eller et forretningssted i Østrig, for at måtte drive virksomhed i Østrig. Dette krav er i strid med den fri bevægelighed for tjenesteydelser, da det umuliggør levering af tjenesteydelser i Østrig gennem virksomheder, der har hjemsted i en anden medlemsstat.

Ved den frie bevægelighed for tjenesteydelser som omhandlet i artikel 49 EF forstås nemlig retten til uhindret fra en medlemsstat at levere enkelte tjenesteydelser i en anden medlemsstat, uden dér at skulle have et fast forretningssted. Sikring af den frie bevægelighed for tjenesteydelser kræver — ifølge Domstolens faste praksis — ikke blot afskaffelse af enhver form for forskelsbehandling på grund af nationalitet, men også ophævelse af enhver restriktion, der kan være til hinder for, indebære større ulemper for eller på anden måde gøre den virksomhed, som udøves af en tjenesteyder med hjemsted i en anden medlemsstat, hvor denne lovligt præsterer tilsvarende tjenesteydelser, mindre tiltrækkende. Artikel 49 EF er således til hinder for anvendelsen af en national lovgivning eller administrativ praksis, som uden nogen objektiv begrundelse begrænser en tjenesteyders mulighed for faktisk at gøre brug af den frie bevægelighed for tjenesteydelser.

De af den østrigske regering påberåbte begrundelser — at kontrolorganerne udøver offentlig virksomhed og den almene interesse — kan ikke begrunde denne hindring af den frie bevægelighed for tjenesteydelser. Påberåbelse af udøvelse af offentlig myndighed er kun retmæssig og acceptabel, når drejer sig om virksomhed, som er direkte og særligt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed. Kontrolorganerne er imidlertid ikke myndigheder: de kan ikke tvangspålægge sanktioner, de udsteder ingen offentlige dokumenter, og retsforholdet mellem et kontrolorgan og producenten er af ren privatretlig karakter.

Den almene interesse bringes ikke i fare, fordi et kontrolorgan ikke har noget forretningssted i Østrig, idet den effektive kontrol efter fællesskabsrettens kriterier ved godkendelsen og efterprøvelsen af det pågældende kontrolorgan foretages af godkendelsesstatens myndigheder. I det foreliggende tilfælde foreligger der også fællesskabsretlige koordinerings- og harmoniseringsbestemmelser, der sikrer, at den interesse, som Republikken Østrig har påberåbt sig, også bliver forfulgt efter samme standarder i de andre medlemsstater.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. oktober 2005 af Tribunale di Viterbo i straffesagen mod Antonello D'Antonio m.fl.

(Sag C-395/05)

(2006/C 10/27)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 25. oktober 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. november 2005, har Tribunale di Viterbo i straffesagen mod Antonello D'Antonio m.fl. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

— Tilsidesætter artikel 4, stk. 1, og 4a i lov L. 401/89, med senere ændringer, som på nuværende tidspunkt kun berettiger statslige italienske bevillingsindehavere, og ikke udenlandske mellemhandlere, »bookmakers«, at afvikle væddemål, bestemmelserne om fri konkurrence, den fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsretten, sådan som fastsat i artikel 31, 86-43 og 48 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. oktober 2005 af Tribunale di Palermo i straffesagen Maria Grazia Di Maggio og Salvatore Buccola

(Sag C-397/05)

(2006/C 10/28)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 19. oktober 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. november 2005, har Tribunale di Palermo i straffesagen Maria Grazia Di Maggio og Salvatore Buccola forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Foreligger der en restriktion for den frie etableringsret, jf. artikel 43 EF, og for den frie udveksling af tjenesteydelser, jf. artikel 49 EF, i forbindelse med nationale bestemmelser med et strafsanktioneret forbud mod at udøve virksomhed med indsamling af indsats i væddemål, medmindre der er meddelt politimæssig bevilling hertil?
- 2) Opfylder den politimæssige bevilling, som omhandles i den relevante italienske lovgivnings artikel 88, samtlige de krav,

der er knæsat ved EF-Domstolen, for at begrunde en restriktion for etableringsretten?

- 3) Er den sanktion, der er fastsat i artikel 4, stk. 4a i lov nr. 408/89, formålstjenlig, forholdsmæssig og frem for alt uden diskriminerende karakter i relation til ejerne af Centri di Trasmissione Dati, som opererer i Italien og er tilsluttet bookmakeren Stanley L.T.D. med hjemsted i Liverpool, hvorved den kontrol, som de sidstnævnte er undergivet, jo i det væsentlige er af samme karakter som den, italienske koncessionshavere er undergivet, ligesom disse er undergivet et krav om politimæssig bevilling, der ifølge Suprema Corte er indført for at imødegå infiltration af kriminelle elementer i sektoren for efterspørgsel og udbud på spilleområdet?

Sag anlagt den 17. november 2005 af Europa-Parlamentet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-403/05)

(2006/C 10/29)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. november 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Europa-Parlamentet ved R. Passos, E. Waldherr og K. Lindahl, som befuldmægtigede.

Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning om godkendelse af et projekt vedrørende sikkerheden ved Filippinernes grænser, der skal finansieres af budgetkonto 19 10 02 i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (Philippine Border Management Proje; nr. ASIA/2004/016-924), vedtaget til gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 443/92 om finansiel og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika (¹), annulleres.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Europa-Parlamentet har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning med den begrundelse, at Kommissionen har overskredet sine gennemførelsesbeføjelser.

Det primære formål med den anfægtede beslutning er at bekæmpe terrorisme ved at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 om terrorbekæmpelse (2001). Derimod er formålet med forordning nr. 443/92 at yde udviklingsbistand ved hjælp af finansielt, økonomisk og teknisk samarbejde. De gennemførelsesbeføjelser, som er tillagt ved denne basisretsakt, har pålagt Kommissionen at sikre forvaltningen og det finansielle, tekniske samt økonomiske samarbejde. En foranstaltning, der er bestemt til at hjælpe den filippinske regering med at øge sikkerheden ved landets grænser med henblik på at bekæmpe terrorisme, overskrider de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten og er derfor ulovlig.

Den anfægtede beslutning er ikke blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*. Europa-Parlamentet fik først kendskab til hele beslutningens ordlyd den 9. september 2005.

(¹) EFT L 52 af 27.2.1992, s. 1.

Sag anlagt den 17. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-404/05)

(2006/C 10/30)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. november 2005 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Enrico Traversa og Gerald Braun, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF, idet den kræver, at private kontrolorganer inden for området for økologisk landbrug, som har hjemsted og er godkendt i en anden medlemsstat, opretholder et forretningssted eller en anden varig infrastruktur i Tyskland, således at de kan udøve deres virksomhed dér.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De tyske myndigheder kræver, at ethvert kontrolorgan inden for området for økologisk landbrug, der har hjemsted og er godkendt i en anden medlemsstat, også har en filial eller et forretningssted i Tyskland, for at måtte drive virksomhed i Tyskland. Dette krav er i strid med den fri bevægelighed for tjenesteydelser, da det umuliggør levering af tjenesteydelser i Tyskland gennem virksomheder, der har hjemsted i en anden medlemsstat.

Ved den frie bevægelighed for tjenesteydelser som omhandlet i artikel 49 EF forstås nemlig retten til uhindret fra en medlemsstat at levere enkelte tjenesteydelser i en anden medlemsstat, uden dér at skulle have et fast forretningssted. Sikring af den frie bevægelighed for tjenesteydelser kræver — ifølge Domstolens faste praksis — ikke blot afskaffelse af enhver form for forskelsbehandling på grund af nationalitet, men også ophævelse af enhver restriktion, der kan være til hinder for, indebære større ulemper for eller på anden måde gøre den virksomhed, som udøves af en tjenesteyder med hjemsted i en anden medlemsstat, hvor denne lovligt præsterer tilsvarende tjenesteydelser, mindre tiltrækkende. Artikel 49 EF er således til hinder for anvendelsen af en national lovgivning eller administrativ praksis, som uden nogen objektiv begrundelse begrænser en tjenestebyders mulighed for faktisk at gøre brug af den frie bevægelighed for tjenesteydelser.

De af den tyske regering påberåbte begrundelser — at kontrolorganerne udøver offentlig virksomhed og den almene interesse — kan ikke begrunde denne hindring af den frie bevægelighed for tjenesteydelser. Påberåbelse af udøvelse af offentlig myndighed er kun retmæssig og acceptabel, når drejer sig om virksomhed, som er direkte og særligt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed. Selv om delstaternes kontrolorganer ganske vist også har øvrighedsopgaver og mulighed for at tvangspålægge de i lovgivningen fastsatte sanktioner, er disse omstændigheder irrelevante i fællesskabsretlig henseende og ændrer ikke på, at et kontrolorgans virksomhed, der er reguleret i fællesskabsretten, inden for rammerne af den frie bevægelighed for tjenesteydelser også må udøves i Tyskland af ethvert kontrolorgan, der på dette fællesskabsretlige grundlag er godkendt i en anden medlemsstat.

Den almene interesse bringes ikke i fare, fordi et kontrolorgan ikke har noget forretningssted i Tyskland, idet den effektive kontrol efter fællesskabsrettens kriterier ved godkendelsen og efterprøvelsen af det pågældende kontrolorgan foretages af godkendelsesstatens myndigheder. I det foreliggende tilfælde foreligger der også fællesskabsretlige koordinerings- og harmoniseringsbestemmelser, der sikrer, at den interesse, som den tyske regering har påberåbt sig, også bliver forfulgt efter samme standarder i de andre medlemsstater.

Sag anlagt den 21. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-409/05)

(2006/C 10/31)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. november 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridiske rådgiver D. Triandafyllou, og G. Wilms, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Den Helleniske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 2, 9, 10 og 11 i forordning (EØF) nr. 1552/89⁽¹⁾ indtil den 31. maj 2000 og forordning (EF) nr. 1150/2000⁽²⁾ efter nævnte dato, idet den har nægtet at beregne og betale ikke opkrævede egne indtægter ved indførsel af krigsmateriel toldfrit, og idet den har nægtet at betale de morarenter, som pålægges manglende indbetalinger af egne indtægter til Kommissionen.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Sagsøgte har ikke godtgjort, at betaling af told til nedsat sats (eller nulsats) væsentligt ville skade landets forsvar i den i artikel 296 angivne forstand.
- Sikkerhedsinteressen fritager ikke for den principielle forpligtelse til beregning og betaling af den pågældende told.
- Sagsøgte kan ikke påberåbe sig af beskyttelse af den berettigede forventning på grund af en for sen iværksættelse af proceduren.
- Den manglende gennemførelse af de økonomiske og finansielle forpligtelser over for Fællesskabet er retsstridigt til skade for alle medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 155 af 7.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1.

Sag anlagt den 23. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-414/05)

(2006/C 10/32)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. november 2005 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. Stromsky, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2003/94/EF af 8. oktober 2003 om principper og retningslinjer for god fremstillingspraksis for humanmedicinske lægemidler og testpræparater til human brug⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

og

2. Under alle omstændigheder fastslås det, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2003/94/EF af 8. oktober 2003 om principper og retningslinjer for god fremstillingspraksis for humanmedicinske lægemidler og testpræparater til human brug, idet den ikke har meddelt Kommissionen teksten til de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

3. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen gør gældende, at fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 30. april 2004.

⁽¹⁾ EUT L 262 af 14.10.2003, s. 22.

Sag anlagt den 24. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-416/05)

(2006/C 10/33)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. november 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved C.F. Durand og F. Simonetti, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 228, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet det ikke har truffet de fornødne foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom af 2. oktober 2003 i sag C-89/03 om manglende gennemførelse af direktiv 93/15/EØF ⁽¹⁾ i luxembourgsk ret.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på kontoen »De Europæiske Fællesskabers egne indtægter« en bøde på 9 000 EUR for hver dags forsinkelse med opfyldelse af dommen i sag C-89/03, regnet fra afsigelsen af dommen i den foreliggende sag og indtil den dag, hvor dommen i sag C-89/03 er opfyldt.
3. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I dom af 2. oktober 2003 i sag C-89/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg, udtalte og bestemte Domstolen, at »Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/15/EØF af 5. april 1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.«

Kommissionen har i skrivelse af 7. november 2003 henledt de luxembourgiske myndigheders opmærksomhed på dommen af 2. oktober 2003 og har anmodet om, at de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at opfylde dommen, meddeles til den.

De luxembourgiske myndigheder har som svar herpå anført, at et udkast til storhertugelig bekendtgørelse ville blive vedtaget senest i november 2004.

Den 14. december 2004 fremsendte Kommissionen en begrundet udtalelse til Storhertugdømmet Luxembourg, hvori

den opfordrede denne medlemsstat til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme udtalelsen inden for en frist på to måneder.

De luxembourgiske myndigheder har i skrivelse af 19. september 2005 oplyst, at Conseil d'État i en udtalelse af 12. oktober 2004 fastslog, at anvendelsesområdet for udkastet til bekendtgørelse i overensstemmelse med forfatningen retteligt skulle vedtages ved lov.

Efter de oplysninger, som Kommissionen råder over, har Storhertugdømmet Luxembourg endnu ikke gennemført det pågældende direktiv.

I overensstemmelse med artikel 228, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, EF har Kommissionen angivet størrelsen af det faste beløb eller den tvangsbøde, som den pågældende medlemsstat skal betale, og som den under omstændighederne finder passende.

I den foreliggende sag finder Kommissionen, at en tvangsbøde på 9 000 EUR pr. dag er passende i forhold til grovheden og varigheden af overtrædelsen samt henset til behovet for at give denne tvangsbøde den nødvendige afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/15/EØF af 5.4.1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug (EFT L 121, s. 20).

Appel iværksat den 24. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-272/03, M.D. Fernández Gómez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-417/05 P)

(2006/C 10/34)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. november 2005 iværksat appel af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Martin og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-272/03, M.D. Fernández Gómez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- Domstolen træffer selv afgørelse i sagen, de af sagsøgte nedlagte påstande i første instans tiltrædes, og Kommissionen frifindes følgelig i sag T-272/03.
- Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten.
- M.D. Fernández Gómez tilpligtes at betale sagens omkostninger ved Domstolen, herunder sine egne omkostninger i sagen ved Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har i appelskriftet anført tre anbringende:

1. Det første anbringende vedrører en urigtig retsanvendelse, som Retten har begået, da den fandt, at søgsmålet kunne antages til realitetsbehandling, selv om skrivelserne af den 19. januar 2001 ikke indeholdt en afgørelse, og den i første instans anfægtede retsakt — dvs. e-mailen af 12. maj 2003 — ikke kun var bekræftende, men også indeholdt et nyt element i forhold til kontrakten af 17. januar 2001 og skrivelserne af 19. januar 2001. Kommissionen er derimod af den opfattelse, at søgsmålet ikke kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som skrivelserne af 19. januar 2001 og kontrakten af 17. januar 2001 fastlægger administrationens endelige holdning i forhold til sagsøgeren. Det er derfor disse to akter, sagsøgeren burde have anfægtet. Ifølge Kommissionen indeholder e-mailen af 12. maj 2003 ikke en afgørelse og heller ikke noget nyt element i forhold til de tidligere akter. Søgsmålet bør derfor afvises.
2. Det andet anbringende vedrører principalt en urigtig retsanvendelse i forbindelse med fortolkningen af afgørelsen af 13. november 1996, navnlig af begrebet »ikke-vedtægtsmæssigt personale«. Kommissionen er af den opfattelse, at det fremgår af formålet med afgørelsen af 13. november samt af selve dens ordlyd og den sammenhæng, hvori den indgår, at den omfatter alle »administrative stillinger eller kontrakter indgået med Kommissionen« for det personale, der ikke er ansat som tjenestemænd i Kommissionen. Kommissionen har subsidiært anført, at Retten har truffet afgørelse *ultra petita*, idet den fejlagtigt har fortolket artikel 8 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber. Når en bestemmelse i vedtægten blot giver ansættelsesmyndigheden en mulighed, som i det foreliggende tilfælde, falder udøvelsen heraf nemlig inden for rammerne af dens vide skønsmæssige beføjelse.
3. Det tredje anbringende vedrører principalt en tilsidesættelse af fællesskabsretten, idet der er blevet tildelt en erstatning

for et påstået materielt tab, som hverken er reelt eller bestemt, og subsidiært, manglende overholdelse af begrundelsespligten ved beregningen af tabet, hvilket hindrer Domstolen i at foretage en efterprøvelse af, om proportionalitetsprincippet er blevet overholdt.

Appel iværksat den 29. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-72/04, S. Hosman-Chevalier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-424/05 P)

(2006/C 10/35)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. november 2005 iværksat appel af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Kraemer og M. Velardo, som befuldmægtigede, til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-72/04, S. Hosman-Chevalier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves og sagen hjemvises til Retten.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at afholde appelsagens omkostninger, herunder sine egne omkostninger i forbindelse med sagen ved Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har fremført et enkelt anbringende vedrørende den appellerede dom, som er baseret på, at Retten i præmis 31-36 og 42 i den appellerede dom har tilsidesat fællesskabsretten. Kommissionen har nærmere bestemt anført, at Retten har foretaget en fejlagtig fortolkning af betingelsen vedrørende »tjeneste for en anden stat« i artikel 4, stk. 1, litra a), andet afsnit i vedtægtens bilag VII.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Appelafdelingen

(2006/C 10/36)

Den 6. december 2005 har Retten i Første Instans i medfør af artikel 12 i procesreglementet besluttet, at i perioden fra 12. december 2005 til 31. august 2007 skal appeller, der indgives vedrørende en afgørelse fra EU-Personaleretten, tildeles en appelafdeling, hvorved procesreglementets artikel 14 og 51 fortsat finder anvendelse.

Appelafdelingen sættes af Præsidenten for Retten i Første Instans og formændene for II, III, IV og V Udvidede Afdeling.

For perioden fra 12. december 2005 til 31. august 2007 er følgende dommere således knyttet til appelafdelingen, der sættes af fem dommere:

Formand: Bo Vesterdorf, dommere: Jaeger, Pirrung, Vilares og Legal.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. november 2005 — Biofarma mod KHIM

(Sag T-154/03) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — indsigelsessag — ældre nationale ordmærker ARTEX — ansøgning om ALREX som EF-ordmærke — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2006/C 10/37)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger(e): Biofarma SA (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) [ved: avocats V. Gill Vega, A. Ruiz López og D. Gonzalez Maroto]

Sagsøgt(e): Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) [ved: W. Verberg og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede]

Andre parter i appelsagen, og intervient(er) for Retten: Bausch & Lomb Pharmaceuticals Inc. (Tampabay, Florida, USA) [ved advokat S. Klos]

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. februar 2003 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 370/2002-3) vedrørende en indsigelsessag mellem Biofarma SA og Bausch & Lomb Pharmaceuticals, Inc.

Domskonklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 5. februar 2003 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 370/2002-3), annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger.
- 3) Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 5.7.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. november 2005 — Focus Magazin Verlag mod KHIM

(Sag T-275/03) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om Hi-FOCUS som EF-ordmærke — det ældre nationale ordmærke FOCUS — rækkevidden af appelkammerets prøvelse — bedømmelse af oplysninger fremlagt for appelkammeret«)

(2006/C 10/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger(e): Focus Magazin Verlag (München, Tyskland) [ved: advokat U. Gürtler]

Sagsøgt(e): Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) [ved: A. von Mühlendahl, B. Müller og G. Schneider, som befuldmægtigede]

Andre parter i appelsagen: ECI Telecom Ltd (Petah Tikva, Israel)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 30. april 2003 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 913/2001-4), vedrørende en indsigelsessag mellem Focus Magazin Verlag GmbH og ECI Telecom Ltd.

Domskonklusion

- 1) *Afgørelsen, der blev truffet den 30. april 2003 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 913/2001-4), annulleres.*
- 2) *Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 251 af 18.10.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. november 2005 — Righini mod Kommissionen

(Sag T-145/04) (¹)

(»Tjenestemænd — midlertidigt ansatte — indplacering i lønklasse og på løntrin — indplacering i højere lønklasse inden for stillingsgruppen«)

(2006/C 10/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Elisabetta Righini (Bruxelles, Belgien) [ved: avocat É. Boigelot]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [ved: V. Joris og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af avocat D. Waelbroeck]

Sagens genstand

Annulatio af Kommissionens afgørelser om ved sagsøgerens tiltrædelse af tjenesten at indplacere hende i lønklasse A7, løntrin 3, hvad enten det var i egenskab af midlertidigt ansat eller af prøveansat tjenestemand, og, om fornødent, annullation af afgørelsen af 21. januar 2004 om afvisning af sagsøgerens klage.

Domskonklusion

- 1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*
- 2) *Hver part bærer sine egne omkostninger.*

(¹) EUT C 179 af 10.7.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. oktober 2005 — First Data m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-28/02) (¹)

(»Konkurrence — artikel 81 EF — Visa-kortsystemet — reglen om »ingen hvervning uden kortudstedelse« — negativattest — reglen ophævet under sagens behandling — retlig interesse i søgsmål — stillingtagen til sagen uforholdent«)

(2006/C 10/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: First Data Corp. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater), FDR Ltd (Dover, Delaware, De Forenede Stater), First Data Merchant Services Corp. (Sunrise, Florida, De Forenede Stater) [først ved: advokaterne P. Bos og M. Nissen, derefter ved: P. Bos]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [først ved: R. Wainwright, W. Wils og V. Superti, derefter ved: R. Wainwright og T. Christoforou]

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 1, femte led, i Kommissionens beslutning 2001/782/EF af 9. august 2001 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/29.373 — Visa International) (EFT L 293, s. 24)

Kendelsens konklusion

- 1) *Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Sagsøgerne og Kommissionen betaler deres egne omkostninger.*

(¹) EFT C 109 af 4.5.2002.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. oktober 2005 — Ouariachi mod Kommissionen

(Sag T-124/04) ⁽¹⁾

(»Erstatningssøgsmål — Fællesskabets ansvar uden for kontrakt — skade forvoldt af en ansat ved udøvelsen af sit hverv — mangel på årsagsforbindelse«)

(2006/C 10/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger(e): Jamal Ouariachi, Rabat (Marokko) [ved: ved advokats F. Blanmailland og C. Verbrouck]

Sagsøgt(e): Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [ved: F. Dintilhac og G. Boudot som befuldmægtigede]

Sagens genstand

Påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af de formodede ulovlige handlinger, som en ansat ved Kommissionens delegation i Khartoum (Sudan), har begået

Kendelsens konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes, idet sagen er åbenbart ugrundet.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 30.4.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. oktober 2005 — GAEC Salat mod Kommissionen

(Sag T-89/05) ⁽¹⁾

(»Passivitetssøgsmål — klage vedrørende den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Salers« — forordning (EF) nr. 828/2003 — Kommissionens stillingtagen — åbenbart afvisningsgrundlag«)

(2006/C 10/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger(e): GAEC Salat (Farges, Frankrig) [ved: avocat F. Delpeuch]

Sagsøgt(e): Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [ved: F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtiget]

Sagens genstand

Passivitetssøgsmål med påstand om at det fastslås, at Kommissionen har undladt at tage stilling til den af sagsøgeren indbragte klage mod Den Franske Republik

Kendelsens konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005.

Sag anlagt den 6. oktober 2005 — Schierhorst mod Kommissionen

(Sag T-374/05)

(2006/C 10/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rainer Johannes Schierhorst (Georgetown, Guyana) [ved: advokats S. Rodrigues og A. Jaume]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af ansættelsesmyndighedens afslag på sagsøgerens klage samt af den af ansættelsesmyndigheden den 5. januar 2005 truffene afgørelse om udnævnelse hvorved sagsøgerens lønklasse fastsættes i henhold til artikel 12, stk. 3, i vedtægtens bilag XIII og hans løntrin i henhold til den nugældende artikel 32 i vedtægten.
- Retten oplyser ansættelsesmyndigheden om de retsvirkninger, der følger af annullationen af de anfægtede afgørelser, og navnlig af sagsøgerens omplacering til lønklasse A*10, løntrin 4, og dette med tilbagevirkende kraft fra den 1. februar 2005, som er ikrafttrædelsestidspunktet for afgørelsen om udnævnelse af 11. oktober 2004.
- Subsidiært tilpligtes Kommissionen at erstatte det tab, sagsøgeren har lidt som følge af ikke at være blevet indplaceret i lønklasse A*10, løntrin 4, fra den 1. februar 2005, som er ikrafttrædelsestidspunktet for afgørelsen om udnævnelse af 5. januar 2005.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren bestod den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/1/02 med henblik på ansættelse af fuldmægtige i lønklasse A7/A6 på området for landbrug, og blev udnævnt til tjenestemand ved den anfægtede afgørelse af 5. januar 2005. I henhold til artikel 12 i vedtægtens bilag XIII blev sagsøgeren indplaceret i den nye lønklasse A*6, som er lavere end de tidligere lønklasser A7/A6, der svarer til lønklasserne A*8/A*10 under den nye ordning.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande påberåbt sig anbringender, der svarer til de i sag T-207/05 anførte (¹).

(¹) EUT C 193 af 6.8.2005, s. 36.

Sag anlagt den 5. oktober 2005 — Seegmuller mod Kommissionen

(Sag T-377/05)

(2006/C 10/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Magali Seegmuller (Uccle, Belgien) [ved: avocat K. H. Hagenaar]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndigheden ved Europa-Kommissionens afgørelse af 5. juli 2005, som forhindrer sagsøgeren i at blive overflyttet til og tiltræde en stilling ved delegationen i Guinea-Conakry som administrationschef ved nævnte delegation.
- Retten fastslår, at sagsøgeren principielt har et erstatningskrav, hvis størrelse opgøres efterfølgende, som følge af den økonomiske og ikke-økonomiske skade, sagsøgte har påført hende.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er kontraktansat ved Kommissionen, indgav ansøgning til stillingen som administrationschef i Congo Brazzaville (stillingsopslag KOM/2004/2982/F). Den 5. januar 2005 fik hun meddelelse om, at hun havde bestået ansættelsessam-

talen for udvælgelsespanelet. Sagsøgeren indvilligede efter forespørgsel fra Kommissionens GD Eksterne Forbindelser om, hvorvidt hun var indstillet på at acceptere en anden delegation, ligeledes i en overflyttelse til Guinea-Conakry.

Sagsøgeren gennemgik i henhold til almindelig praksis en lægeundersøgelse med henblik på hendes afrejse til delegationen i Guinea-Conakry. Ved skrivelse af 17. marts 2005 konkluderede Kommissionens rådgivende læge, at sagsøgeren ikke opfyldte de for hvervet nødvendige fysiske krav. Som følge af skrivelsen underrettede GD Eksterne Forbindelser sagsøgeren om, at hendes tiltrædelse i Guinea-Conakry ikke kunne finde sted. Sagsøgeren indgav derfor en klage over sidstnævnte afgørelse, som blev afvist ved den anfægtede afgørelse af 5. juli 2005.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at direktøren for GD Eksterne Forbindelser ikke havde bemyndigelse til at træffe afgørelsen af 15. april 2005, samt at der foreligger magtfordrejning. Sagsøgeren har desuden anført, at der er anlagt åbenbart urigtige skøn af Kommissionens rådgivende læge, hvis rapport af 17. marts 2005 ifølge sagsøgeren ikke godtgør nogen forståelig sammenhæng mellem de i rapporten indeholdte lægelige konstateringer og de konklusioner, som drages heraf i rapporten.

Sag anlagt den 7. oktober 2005 — Marengo mod Kommissionen

(Sag T-378/05)

(2006/C 10/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Giuliano Marengo (Bruxelles, Belgien) [ved: avocats A. Pappalardo og M. Merola]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af fastsættelsen af sagsøgerens løn for januar 2005 (sidste måneds tjeneste)
 - for så vidt som fastsættelsen ikke tager hensyn til den stigning i grundlønnen, der er fastsat i artikel 7, stk. 4, vedtægtens bilag XIII,
 - for så vidt som multiplikationsfaktoren er angivet som 0,9982852 i stedet for 1;

- Annullation af afgørelsen om tilkendelse og fastsættelse af sagsøgerens pensionsrettigheder, som blev truffet den 31. januar 2005 af kontorchefen for den administrative enhed pensioner i Kontoret for Forvaltning og Beregning af Individuelle Rettigheder
- for så vidt som afgørelsen ikke tager hensyn til den stigning i grundlønnen, der er fastsat i artikel 7, stk. 4, vedtægtens bilag XIII,
- for så vidt som der i indplaceringen ved udtrædelsen af tjenesten er anført tallet 0,9982852 i stedet for 1,
- for så vidt som afgørelsen fastsætter indplaceringen ved pensionen til A*16/03 i stedet for A*16/06.
- Annullation af den af generaldirektøren for Direktoratet for Personale og Administration truffede afgørelse af 1. juli 2005 (ADMIN.B.2 — SHS/amd — D (05)15121), hvori sagsøgerens to klager (Nr. R/266/05 og R/298/05) blev afvist.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er forhenværende vice-generaldirektør for Kommissionens Juridiske Tjeneste og som gik på pension i februar 2005, var før sin udtræden af tjenesten indplaceret i lønklasse A*16 og var indtil ultimo 2004 omfattet af den i artikel 7, stk. 4, i vedtægtens bilag XIII fastsatte stigning i lønnen. I henhold til de vedtægtsændringer, der trådte i kraft den 1. maj 2004, blev der anvendt en multiplikationsfaktor på 0,9580274 på hans grundløn, hvilken afspejler forskellen mellem den grundløn, der er fastsat for hans lønklasse og løntrin i henhold til den gamle og den nye vedtægt.

Den 1. januar 2005 nåede sagsøgeren løntrin 6 i sin lønklasse. Eftersom den grundløn, der er fastsat for dette løntrin i henhold til den gamle og den nye vedtægt, er ens, er det sagsøgerens opfattelse, at den multiplikationsfaktor, der finder anvendelse, herefter bør være »1«. Imidlertid blev der fra denne måned anført en multiplikationsfaktor på 0,9982852 såvel på hans sidste lønseddel som i afgørelsen om tilkendelse og fastsættelse af hans pensionsrettigheder. Desuden var den stigning i lønnen, der er fastsat i artikel 7, stk. 4, i vedtægtens bilag XIII, ikke indeholdt i hans løn for januar 2005, og er følgelig ikke taget i betragtning ved fastsættelsen af hans pensionsrettigheder, som er beregnet på grundlag af lønnen for denne måned. Endelig har afgørelsen om fastsættelse af pensionsrettighederne indplaceret sagsøgeren på løntrin 3, og ikke på løntrin 6, i hans lønklasse.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, artikel 7, stk. 4, og artikel 8, stk. 2, i vedtægtens bilag XIII. Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af hans berettigede forvent-

ning, der er opstået som følge af en vejledende beregning, som han har foretaget ved hjælp af et edb-middel (»kalkulator«), som Kommissionen har stillet til rådighed for personalet. Ifølge sagsøgeren foreskrev kalkulatoren en hensyntagen til den pågældende forhøjelse ved fastsættelsen af pensionen.

Sag anlagt den 14. oktober 2005 — Zuffa mod KHIM

(Sag T-379/05)

(2006/C 10/46)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Zuffa, LLC (Las Vegas, USA) [ved: barrister S. Malynicz og solicitor M. Blair]

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. august 2005 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 24/2005-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »ULTIMATE FIGHTING« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 25, 28 og 41 — ansøgning nr. 2 766 590.

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering af alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Ordet ULTIMATE FIGHTING, set som en helhed, er ikke et fællesnavn eller et sædvanligt navn i forhold til de ansøgte varer og tjenesteydelser. Appellkammeret foretog ikke en tilstrækkelig undersøgelse af hele varemærket i forhold til alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.

Sag anlagt den 10. oktober 2005 — Buendía Sierra mod Kommissionen

(Sag T-380/05)

(2006/C 10/47)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: José Luis Buendía Sierra (Bruxelles, Belgien) [ved: avocats M. van der Woude og V. Landes]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den af generaldirektøren for Juridisk Afdeling truffne afgørelse om kun at tildele sagsøgeren fire prioritetspoints fra generaldirektoratet i forfremmelsesåret 2004, en afgørelse, som er stadfæstet og gjort definitiv ved ansættelsesmyndighedens afvisning af den administrative klage.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at tildele sagsøgeren noget specielt prioritetspoint fra »Forfremmelsesudvalget for supplerende aktiviteter i institutionens interesse« i forfremmelsesåret 2004.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at tildele sagsøgeren i alt 20 points i forfremmelsesåret 2004, og i alt 40 points med henblik på forfremmelsen til lønklasse A4 i løbet af dette forfremmelsesår, af listen over fortjenester for tjenestemændene i lønklasse A5 i forfremmelsesåret 2004, af listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse A4 i forfremmelsesåret 2004, og under alle omstændigheder af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på de nævnte lister.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig anbringender, der svarer til dem, han allerede har påberåbt i sag T-311/04 ⁽¹⁾, som ligeledes er anlagt af ham.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004, s. 44.

Sag anlagt den 10. oktober 2005 — Di Bucci mod Kommissionen

(Sag T-381/05)

(2006/C 10/48)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Vittorio Di Bucci (Bruxelles, Belgien) [ved: avocats M. van der Woude og V. Landes]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den af generaldirektøren for Juridisk Tjeneste formelle afgørelse om kun at tildele sagsøgeren fire prioritetspoints fra generaldirektoratet i forfremmelsesåret 2004, en afgørelse, som er stadfæstet og gjort definitiv ved generaldirektørens afvisning af den administrative klage.
- Annullation af den af generaldirektøren for Personale og Administration truffne afgørelse om ikke at tildele sagsøgeren noget specielt prioritetspoint fra »Forfremmelsesudvalget for supplerende aktiviteter i institutionens interesse« (»PPCP«) i forfremmelsesåret 2004.
- Annullation af de af generaldirektøren for Personale og Administration truffne afgørelser om at tildele sagsøgeren i alt 20 points i forfremmelsesåret 2004 og i alt 40 points med henblik på forfremmelsen til lønklasse A4 i løbet af dette forfremmelsesår, af listen over tjenestemænd, som har fået tildelt PPCP, af listen over fortjenester for tjenestemænd i lønklasse A5 i forfremmelsesåret 2004 udfærdiget af forfremmelsesudvalgene, af listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse A4 i forfremmelsesåret 2004, og under alle omstændigheder af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på de nævnte lister.
- Annullation af afgørelsen om afvisning af klagen i det omfang, det er nødvendigt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål påberåbt sig anbringender, der svarer til de i sag T-311/04 anførte ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004, s. 44.

Sag anlagt den 10. oktober 2005 — Wilms mod Kommissionen

(Sag T-386/05)

(2006/C 10/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Günter Wilms (Bruxelles, Belgien) [ved: avocats M. van der Woude og V. Landes]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den af generaldirektøren for Juridisk Tjeneste formelle afgørelse om at tildele sagsøgeren to prioritetspoints fra generaldirektoratet i forfremmelsesåret 2004, en afgørelse, som er stadfæstet og gjort definitiv ved generaldirektørens afvisning af den administrative klage.
- Annullation af den af generaldirektøren for Personale og Administration truffede afgørelse om ikke at tildele sagsøgeren noget specielt prioritetspoint fra »Forfremmelsesudvalget for supplerende aktiviteter i institutionens interesse« (»PPCP«) i forfremmelsesåret 2004.
- Annullation af de af generaldirektøren for Personale og Administration truffede afgørelser om at tildele sagsøgeren i alt 17 points i forfremmelsesåret 2004 og i alt 36 points med henblik på forfremmelsen til lønklasse A5 i løbet af dette forfremmelsesår, af listen over tjenestemænd, som har fået tildelt PPCP, af listen over fortjenester for tjenestemænd i lønklasse A6 i forfremmelsesåret 2004 udfærdiget af forfremmelsesudvalgene, af listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse A5 i forfremmelsesåret 2004, og under alle omstændigheder af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på de nævnte lister.
- Annullation af afgørelsen om afvisning af klagen i det omfang, det er nødvendigt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål påberåbt sig anbringender, der svarer til de i sag T-311/04 anførte ⁽¹⁾.

(¹) EUT C 262 af 23.10.2004, s. 44.

Sag anlagt den 13. oktober 2005 — Chatziioannidou mod Kommissionen

(Sag T-387/05)

(2006/C 10/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Belgien) [ved: avocat A. Pappas]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 8. juli 2005 om afvisning af den af sagsøgeren indgivne klage over en afgørelse vedrørende overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Fællesskabets ordning.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, indgav en ansøgning om overførsel af de pensionsrettigheder, hun havde optjent i Grækenland før sin tiltrædelse hos Kommissionen, til Fællesskabernes ordning. Med søgsmålet anfægter sagsøgeren beregningsmetoden for det antal pensionsgivende tjenesteår, der ifølge Fællesskabernes pensionsordning skal godskrives på grundlag af den overførte kapital. Sagsøgeren har nærmere bestemt anført, at Kommissionen før indførelsen af euroen konverterede den kapital, der blev overført i en anden valuta end belgiske francs, ikke på grundlag af den vekselkurs, der var gældende på beregningsdagen, men til en gennemsnitlig vekselkurs, som skulle afspejle valutakursudsving i bidragsindbetalingsperioden. Efter udløbet af overgangsperioden for den endelige indførelse af euroen, dvs. fra den 1. januar 2002, anvender Kommissionen imidlertid ikke længere denne beregningsmetode, men tager hensyn til det beløb i euro, der er overført af de nationale pensionskasser.

Sagsøgeren har konstateret, at afskaffelsen af metoden med en gennemsnitlig vekselkurs i hendes tilfælde medfører en betydelig nedgang i antallet af de pensionsgivende tjenesteår, som hun er blevet godskrevet. Sagsøgeren har på dette grundlag anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 3 i Rådets forordning nr. 1103/97, som bestemmer, at indførelsen af euroen ikke ændrer betingelserne i et retligt instrument. Sagsøgeren har ligeledes anført, at princippet om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat derved, at en tjenestemand, som befinder sig i en nøjagtig identisk situation, ikke får tildelt det samme antal pensionsgivende tjenesteår, som kan godskrives inden for Fællesskabernes pensionsordning, alt efter, om hans ansøgning om overførsel er blevet indgivet før eller efter indførelsen af euroen.

Sag anlagt den 20. oktober 2005 — Grünheid mod Kommissionen

(Sag T-388/05)

(2006/C 10/51)

Processprog: fransk

Sag anlagt den 20. oktober 2005 S Eistrup/Parlement

(Sag T-389/05)

(2006/C 10/52)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Sabine Grünheid (Overijse, Belgien) [ved: avocat E. Boigelot]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 6. oktober 2004, som blev meddelt den 18. november 2004, og hvorved sagsøgerens indplacering blev fastsat til lønklasse A*8, samt annullation af alle efterfølgende og/eller relaterede retsakter.
- Annullation af den korrigerede afgørelse af 6. juli 2005, som blev meddelt den 12. juli 2005, om afvisning af sagsøgerens klage, der blev registreret den 18. februar 2005 under referencenr. R/162/05.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der blev ansat som tjenestemand ved Kommissionen i 2003, har med søgsmålet anfægtet sin endelige indplacering i den tidligere lønklasse A7, den nuværende A*8. Sagsøgeren er af den opfattelse, at hun henset til sin erhvervs erfaring forud for ansættelsen, som er på mere end 12 års varighed, burde have været indplaceret i lønklasse A6, den nuværende A*10.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 31, stk. 2, i den affattelse, der var gældende før den 1. maj 2004, af Kommissionens afgørelser vedrørende de kriterier, der finder anvendelse på udnævnelsen i lønklasse, og af vejledningen vedrørende indplacering af nye tjenestemænd, samt anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren har desuden anført, at ligebehandlingsprincippet er tilsidesat derved, at Kommissionen tidligere har tildelt indplaceringer i den højere lønklasse til tjenestemænd, hvis kvalifikationer var ringere end eller svarede til sagsøgerens. Sagsøgeren har endelig anført, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og omsorgspligten er tilsidesat.

Parter

Sagsøger(e): Ole Eistrup (Knebel, Danmark) [ved: S. E. Hjelm-borg, advokat]

Sagsøgt(e): Europa-Parlament

Sagsøgerens/sagsøgernes påstande

- Sagsøgtes afgørelse af 13. december 2004 samt sagsøgtes svar af 12. juli 2005 annulleres;
- Sagsøgte tilpligtes at betale til sagsøger erstatning stort EUR 203.357 for tabt arbejdsfortjeneste i perioden 1. juni 1998 — 1. september 2002, dette beløb pålagt renter;
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøger EUR 20.000 for ikke-økonomisk skade, dette beløb pålagt renter.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er ansat ved Parlamentets danske oversættelses-tjeneste, ønskede efter en periode med tjenestefrihed af personlige årsager fra 1. august 1992 til 31. juli 1996 at genindtræde i sin stilling, hvilket imidlertid først var muligt fra den 1. oktober 2002, idet Parlamentet ikke fandt det muligt at identificere en ledig stilling svarende til sagsøgerens kategori og kvalifikationer før denne dato.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende, at han har opfyldt sin tabsbegrænsningspligt i forbindelse med kravet om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at sagsøgtes hævdede retsstridige håndtering af sagen har bragt sagsøger i en vedvarende tilstand af usikkerhed og bekymring, og at sagsøgtes adfærd udgør et klart brud på sagsøgerens rettigheder og den tillid, som enhver borger må have til Fællesskabets retssystem.

Sag anlagt den 17. oktober 2005 — Pickering mod Kommissionen

(Sag T-393/05)

(2006/C 10/53)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Stephen Pickering (La Hulpe, Belgien) [ved: avocat N. Lhoëst]*Sagsøgt:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af sagsøgerens lønsedler for december 2004, januar 2005 og februar 2005, og af alle efterfølgende lønsedler, idet der heri anvendes ulovlige bestemmelser i forordning nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, samt i forordning nr. 856/2004 om fastsættelse af de nye justeringskoefficienter og i forordning nr. 31/2005 om tilpasning heraf.
- Om fornødent: Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 4. juli 2005 om afvisning af sagsøgerens klage (R/299/05).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, er statsborger i Det Forenede Kongerige. Før ikrafttrædelsen af forordning nr. 723/2004 ⁽¹⁾ om ændring af vedtægten benyttede sagsøgeren sig regelmæssigt af muligheden for at overføre en del af sin løn til sit hjemland. I overensstemmelse med gældende regler blev den overførte del forhøjet med det beløb, der fulgte af anvendelsen af en »justeringskoefficient«, som skulle afspejle forskellen i leveomkostninger mellem det land, hvor tjenestemanden gør tjeneste, og hjemlandet.

Den nye vedtægt fastsætter i modsætning til tidligere strenge betingelser for sådanne overførsler. Endvidere svarer den anvendelige »justeringskoefficient« ikke længere til den justeringskoefficient, der gælder for lønnen til de tjenestemænd, der gør tjeneste i overførselslandet. For disse tjenestemænd gælder en koefficient, der er beregnet på grundlag af leveomkostningerne i landets hovedstad, mens den koefficient, der finder anvendelse på overførsler, er beregnet på grundlag af de gennemsnitlige leveomkostninger i overførselslandet. Endelig ophæver de nye bestemmelser anvendelsen af en justeringskoefficient på pensioner.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet, for så vidt som dette vedrører ordningen om overførsel af lønnen til hjemlandet,

fremSAT en ulovlighedsindsigelse med hensyn til forordning nr. 723/2004, idet han har for det første har anført, at forordningens begrundelse er fejlagtig. Sagsøgeren har dernæst anført, at ligebehandlingsprincippet er tilsidesat derved, at det nye system fastsætter anvendelse af en forskellig koefficient på tjenestemænd, der gør tjeneste i overførselslandet. Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af den berettigede forventning, af de velerhvervede rettigheder og af retssikkerheden, samt af omsorgspligten.

Hvad angår pensionsordningen har sagsøgeren ud over de tre førnævnte anbringender anført, at de forhenværende tjenestemænds etableringsfrihed er tilsidesat, for så vidt som denne befordrer, at de efter deres udtræden af tjenesten etablerer sig i et land, hvor leveomkostningerne er lavere.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22.3.2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (EUT L 124 af 27.4.2004, s. 1).

Sag anlagt den 17. oktober 2005 — Valero Jordana mod Kommissionen

(Sag T-394/05)

(2006/C 10/54)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Gregorio Valero Jordana (Bruxelles, Belgien) [ved: avocats M. Merola og I. van Schendel]*Sagsøgt:* Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**Sagsøgerens påstande**

— Annullation af:

- a) den af generaldirektøren for Juridisk Tjeneste truffene afgørelse om ikke i forfremmelsesåret 2004 at tildele sagsøgeren prioritetspoints efter artikel 5, stk 2, litra a), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægten artikel 45, således som det fremgår af databasen Sysper 2, en afgørelse, som blev stadfæstet ved ansættelsesmyndighedens afgørelse af 16. november 2004 om afslag på den klage, sagsøgeren indgav den 4. oktober 2004.

- b) tildelingen af de appelpoints i forfremmelsesåret 2004, som blev tildelt af andre årsager end efter en bedømmelse af fortjenesterne i perioden, af prioritetspointene for arbejde i institutionens interesse og af overgangsprioritetspointene.
- c) for så vidt angår de i punkt b) anførte points, den på grundlag af fortjenester udfærdigede liste over tjenestemænd i lønklasse A5 i forfremmelsesåret 2004, som blev offentliggjort i Meddelelser fra Administrationen nr. 114-2004 af 20. september 2004 og nr. 119-2004 af 27. september 2004, og listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasse A4 i forfremmelsesåret 2004, som blev offentliggjort i Meddelelser fra Administrationen nr. 130-2004 af 30. november 2004, samt af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på de nævnte lister.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig anbringender, der svarer til de i sag T-385/04⁽¹⁾ anførte.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 20.11.2004, s. 27.

Sag anlagt den 7. november 2005 — Tesoka mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene

(Sag T-398/05)

(2006/C 10/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sabrina Tesoka (Overijse, Belgien) [ved: avocat J.-L. Fagnart]

Sagsøgt: Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene

Sagsøgerens påstande

- Annullation af det udtrykkelige afslag af 14. oktober 2005.
- Det fastslås, at sagsøgeren er berettiget til alle de tillæg og fordele, hun har krav på som følge af sin opsigelse af 2. august 2005 i henhold til artikel 17, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1860/76, som ændret ved artikel 8 i forordning (EF) nr. 1111/2005 af 24. juni 2005.
- Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene tilpligtes at betale sagsøgeren en godtgørelse, der

efter billighed fastsættes til 35 000 EUR med tillæg af moranter 7 % p.a. fra den 2. august 2005.

- Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som har været ansat ved Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene siden 2001, opsagde sin stilling den 2. august 2005 med henblik på at få adgang til de økonomiske fordele, der er fastsat i forordning nr. 1111/2005 for de ansatte, som opsagde deres stilling inden den 4. august 2005. Med søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene har afslået hendes ansøgning om at få de tillæg, hun har ret til, samt de dokumenter, hun har brug for med henblik på at blive omfattet af den sociale ordning i sit bopælsland, og har nedlagt påstand om annullation af dette afslag og om tilkendelse af erstatning for det tab, hun angiveligt har lidt.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 17, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1860/76, som ændret ved artikel 8 i forordning (EF) nr. 1111/2005, af artikel 28a i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, af bestemmelserne i Kommissionens forordning 91/88 af 13. januar 1988, samt af hendes berettigede forventning.

Sag anlagt den 21. oktober 2005 — Wils mod Europa-Parlamentet

(Sag T-399/05)

(2006/C 10/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Dieter Wils (Altrier, Luxembourg) [ved: avocats G. Vandersanden og C. Ronzi]

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgerens lønseddel for januar måned 2005 — med tilbagevirkende kraft fra den 1. juli 2004, for så vidt som bidragsatsen til pensionsordningen herved forhøjes til 9,75 %, og således tilbagebetaling af den del af bidraget til pensionsordningen, der svarer til forhøjelsen af bidragsatsen. Følgelig genoprettelse af bidragsatsen på det niveau, der var fastsat før den 1. juli 2004, i de efterfølgende lønsedler.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Parlamentet, har med søgsmålet anfægtet den forhøjelse af bidragsatsen til pensionsordningen til 9,75 %, der blev foretaget ved vedtægtens bilag XII, som trådte i kraft den 1. maj 2004. Sagsøgeren har til støtte for sine påstande anført, at nævnte bilag er retsstridigt henset til vedtægtens artikel 83, stk. 4, i den affattelse af bestemmelsen, der var gældende før den 1. maj 2004. Sidstnævnte bestemmelse indebærer, at det udelukkende er muligt at ændre det omtvistede bidrag med henblik på at sikre den aktuarmæssige ligevægt. Sagsøgeren er imidlertid af den opfattelse, at den pågældende forhøjelse blev besluttet af andre årsager, nemlig for at dække et allerede eksisterende underskud i Fællesskabets pensionsordning

Sagsøgeren har desuden anført, at de kriterier, Eurostat har anvendt ved beregningen af den aktuarmæssige ligevægt er baseret på parametre, som har ført til fejlregninger. Sagsøgeren har dernæst anført, at proportionalitetsprincippet er tilsidesat derved, at den pågældende forhøjelse er mere vidtgående end det, der var strengt nødvendigt for at genoprette den aktuarmæssige ligevægt. Sagsøgeren har endelig anført, at der er sket tilsidesættelse af hans berettigede forventning, som var opstået derved, at Parlamentet klart havde ladet forstå, at det kun ville tillade en ændring af bidragsatsen, såfremt den aktuarmæssige ligevægt blev nøje overholdt.

Sag anlagt den 15. november 2005 — MyTravel mod Kommissionen

(Sag T-403/05)

(2006/C 10/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MyTravel Group plc (Rochdale, Det Forenede Kongerige) (ved: QC D. Pannick, Barrister A. Lewis, Solicitors M. Nicholson, S. Cardell, B. Mckenna)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Fuldstændig annullation, subsidiært annullation i et omfang, der fastsættes af Retten, af Kommissionens beslutning, der fremgår af to skrivelser til sagsøgerens advokater af 5. september 2005 og 12. oktober 2005, hvorved sagsøgeren fik afslag på aktindsigt i den rapport, som Kommissionen udarbejdede som følge af Rettens dom af 6. juni 2002 i sag

T-342/99, Airtours mod Kommissionen, samt en række udkast, arbejdsdokumenter og noter, der enten vedrører udarbejdelsen af rapporten eller indgår i sagsakterne til Kommissionens beslutning, der blev annulleret ved ovennævnte dom.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, hvis navn på daværende tidspunkt var »Airtours plc.«, anlagde sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning vedrørende sagsøgerens fusion med et andet selskab. Ved dommen i sag T-342/99, Airtours mod Kommissionen, annullerede Retten beslutningen, og gav derved sagsøgeren medhold. Sagsøgeren anlagde derefter en ny sag (sag T-212/03, MyTravel mod Kommissionen), med påstand om betaling af erstatning for det tab, der angiveligt var påført selskabet på grund af Kommissionens fejl og tilsidesættelse af fællesskabsretten under dens behandling af sagen, hvilket forårsagede annullationen.

Som led i den anden sag begærede sagsøgeren, med hjemmel i forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾, Kommissionen om aktindsigt i den rapport, som Kommissionens tjenestegrene havde udarbejdet som følge af dommen, samt en række udkast, arbejdsdokumenter og noter, der enten vedrører udarbejdelsen af rapporten eller indgår i sagsakterne til Kommissionens beslutning, der blev annulleret. I den anfægtede beslutning gav Kommissionen afslag på sagsøgerens begæring, henset til, at undtagelserne i artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning nr. 1049/2001 om beskyttelse af retslige procedurer og juridisk rådgivning og af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision, eller af Kommissionens beslutningsproces, fandt anvendelse.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af denne beslutning. Selskabet har nærmere bestemt gjort indsigelser mod Kommissionens påstande om, at visse dokumenter ikke må offentliggøres af hensyn til beskyttelsen af retslige procedurer, og det hævder, at det ikke bør være muligt for Kommissionen at lægge behovet for at beskytte historiske retslige procedurer, såsom i sag T-342/99, som allerede er afsluttet, til grund for et afslag på adgang til dokumenter, der er nødvendige for at opnå en retfærdig afgørelse i andre, verserende sager.

Med hensyn til beskyttelsen af undersøgelser har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionens bedømmelse af en påtænkt fusion ikke er en undersøgelse som omhandlet i undtagelsesbestemmelsen, og at undtagelsen ikke omfatter interne undersøgelser, og i alle tilfælde ikke undersøgelser, der er afsluttet. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at aktindsigt ikke ville være til skade for formålet med undersøgelser i lignende fusionsager. Sagsøgeren har også bestridt Kommissionens påstand om, at en intern revision med henblik på at modernisere de administrative procedurer ikke kan være uafhængig, hvis dens henstillinger og bemærkninger bliver offentliggjort.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ikke har godtgjort, at aktindsigt ville være til alvorlig skade for dens fremtidige beslutningsprocedurer, da rapporten, der var genstand for begæringen om aktindsigt, ikke vedrører måden, hvorpå beslutninger vil blive vedtaget i fremtiden, men måden, hvorpå de hidtil fejlagtigt er blevet vedtaget, da gennemsigtheden ikke kan sidestilles med utilbørligt pres udefra, og da den begærede aktindsigt ikke ville påvirke fællesskabsrettens stabilitet.

Til sidst har sagsøgeren gjort gældende, at der er en tungtvægende offentlig interesse i offentliggørelsen af de omhandlede dokumenter.

(¹) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Sag anlagt den 9. november 2005 — Alessandro Cavallaro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-406/05)

(2006/C 10/58)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Alessandro Cavallaro (Rom, Italien) (ved: avvocato Carlo Forte)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 10. august 2005, ADMIN.B.2-ABF/adm-D(05)18560, annulleres.
- Subsidiært bestemmes, at søgsmålsfristen genåbnes, således at sagsøgeren kan anlægge sag med påstand om annullation af afgørelse ADMIN-B-3 nr. 10577 af 27. februar 2002 og nr. 53089 af 14. november 2002.
- Mere subsidiært og som alternativ til sidstnævnte fremsættes en formalitetsindsigelse med henblik på at erklære afgørelse ADMIN-B-3 nr. 10577 af 27. februar 2002 og nr. 53089 af 14. november 2002 ugyldige, idet sagsøgte indrømmes ret til betaling af et beløb svarende til størrelsen af udlands-

tillægget med virkning fra den 1. december 2001 og for hele tjenesteperioden ved Europa-Kommissionen i Bruxelles, inklusiv renter og renters rente.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med dette søgsmål anfægtet ansættelsesmyndighedens afgørelse af 10. august 2005, hvorved han fik afslag på udbetaling af det tillæg, der er omhandlet i artikel 4, i bilag VII til tjenestemandsvedtægten, og han har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale et beløb svarende til det nævnte tillæg med virkning fra 1. marts 2005 og for hele den periode, han udførte tjeneste ved Kommissionens repræsentation i Rom.

I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at Kommissionen allerede i 2002 straks efter, at han var blevet ansat, havde afvist at udbetale udlandstillægget på 16 % under henvisning til, at sagsøgeren i hele den periode, der i medfør af artikel 4, stk. 1, litra a), andet led, i VII bilag til vedtægten ligger til grund for beregning af 5 års perioden, var erhvervsmæssigt beskæftiget i Bruxelles.

Sagsøgeren blev efterfølgende overført til Kommissionens repræsentation i Rom, hvorefter sagsøgeren endnu engang anmodede Kommissionen om udbetaling af det pågældende tillæg. Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af afslaget på denne anmodning.

- Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende, at vedtægtens artikel 4, stk. 1, litra b), er blevet anvendt fejlagtigt, og at
- begrundelsen indeholder selvmodsigelser og faktuelle fejl for så vidt angår den dokumentation, der er tilvejebragt for perioden 1990-1995. Det understreges i denne forbindelse, at sagsøgeren har været bosat uden for Italien fra 1990-1995, og at han ikke har været studerende i Italien mellem 1992 og 1995. Under alle omstændigheder er Kommissionens udtalelser i den anfægtede afgørelse i strid med udtalelserne i afgørelserne fra 2002.
- begrundelsen indeholder selvmodsigelser for så vidt angår formodningen om, at sagsøgeren fra juli 1990 til juli 1995 har boet i Italien. Det bemærkes i den forbindelse, at sagsøgerens blotte udtalelse — der faldt på et tidspunkt, hvor han var hjælpeansat — om, at hans rekrutteringssted skulle fastsættes til Ariccia i Italien, ikke er tilstrækkelig til at fastslå, at han havde til hensigt at bevare centrum for sine livsinteresser på dette sted.

III

(Oplysninger)

(2006/C 10/59)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 330 af 24.12.2005

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 315 af 10.12.2005

EUT C 296 af 26.11.2005

EUT C 281 af 12.11.2005

EUT C 271 af 29.10.2005

EUT C 257 af 15.10.2005

EUT C 243 af 1.10.2005

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
